

KNSA

Bekroning van kwaliteit

Meerjarenbeleidsplan
2001 - 2004

"BEKRONING VAN KWALITEIT"

Inhoud

	Pagina
Inleiding	1
Hoofdstuk 1 Beschrijving huidige situatie	3
1.1 Opleidingen	3
1.2 Stimulering en Behoud Schietsportdeelname	4
1.3 Topsport	6
1.4 Accommodaties en Milieu	19
1.5 Organisatiestructuur	23
1.6 Financiën	25
1.7 Wedstrijden	26
1.8 Schietverenigingen	27
1.9 Sportgezondheidszorg	28
1.10 Belangenbehartiging en Service- en Dienstverlening	31
1.11 Communicatie	33
1.12 Professionalisme	34
Hoofdstuk 2 Uitgangspunten per beleidsterrein	36
2.1 Opleidingen	36
2.2 Stimulering en Behoud Schietsportdeelname	37
2.3 Topsport	38
2.4 Accommodaties en Milieu	43
2.5 Organisatiestructuur	44
2.6 Financiën	45
2.7 Wedstrijden	45
2.8 Schietverenigingen	46
2.9 Sportgezondheidszorg	47
2.10 Belangenbehartiging en Service- en Dienstverlening	50
2.11 Communicatie	50
2.12 Professionalisme	52
Hoofdstuk 3 Evaluatie maatregelen en momenten	54

Inleiding

In 1996 is ontwikkeld en door de Algemene Vergadering van de KNSA aangenomen het Meerjarenbeleidsplan met de titel "De aanleg van een synergie gericht op de 21ste eeuw". Dit Meerjarenplan beoogde een synergistische samenwerking voor de komende jaren. Dit was van belang gezien de toename van taken die te verwachten was. Deze toename van taken en verantwoordelijkheden kwam voort uit de herstructurering van het landelijk sportbeleid en de noodzaak het service- en dienstenpakket van de KNSA uit te breiden. Deze herstructurering van het landelijk sportbeleid, die werd gedragen door de georganiseerde sport in Nederland gebundeld in NOC*NSF en de Landelijke Overheid, beoogde meer bevoegdheden en verantwoordelijkheden voor dezelfde georganiseerde sport. Uiteindelijk zou deze herstructurering moeten leiden tot een kwaliteitsverbetering van de sport. In de afgelopen jaren is door de KNSA veel tijd en energie gestoken in een verbetering van de organisatiestructuur en de uitbreiding van onze diensten. Voorts is meer dan ooit aandacht besteed aan een verbetering van het imago van de schietsport in Nederland. Een belangrijke peiler hiervoor is het ingezette Topsportbeleid. Speerpunt hierbij vormde de synergie tussen de verscheidene beleidsterreinen. Oftewel, er moest meer dan ooit een interactie plaatsvinden tussen de verscheidene doelstellingen en de activiteiten die tot deze doelstellingen moesten leiden. Een voorbeeld hiervan is het Verenigings Promotie Ondersteunings Project (VPOP), dat enerzijds vanuit het Sportstimuleringsbeleid de werving en het behoud van leden moest stimuleren, anderzijds werd hierbij gebruik gemaakt van de nieuw ontwikkelde opleiding Basistrainer, zodat de opgeleide basistrainers voor dit project ingezet konden worden. Een ander voorbeeld is de toename van de topsportactiviteiten, zowel op het allerhoogste niveau als wel op het niveau van talentherkenning en –ontwikkeling. In de opleidingen werd duidelijk aangesloten bij het Topsportbeleid zodat opgeleide trainers bijna volautomatisch konden instromen in de structuur die met het Topsportbeleid was neergezet. Nog een belangrijk voorbeeld is de toename van de inzet door professionals op verscheidene beleidsterreinen. Zo fungeert onder verantwoordelijkheid van het Dagelijks Bestuur het Bonds bureau als een soort spilfunctie voor alle beleidsterreinen, hetgeen uiteindelijk de continuïteit moet waarborgen. Helaas zijn ook een aantal voorgenomen activiteiten vanuit het Beleidsplan "De synergie" niet uitgevoerd in de afgelopen jaren. Zo hebben geen wijzigingen plaatsgevonden in de indeling van de districten en voorts is geen actie ondernomen voor wat betreft de samenstelling in de grootte van het Dagelijks Bestuur en het Hoofdbestuur. Deze acties zullen in de komende jaren alsnog moeten plaatsvinden. De belangrijkste peiler voor de komende jaren zal echter zijn de kwaliteitsverbetering van de schietsport in al zijn facetten. Deze kwaliteitsverbetering moet in het bijzonder worden ingezet op verenigingsniveau. Juist door de herstructurering van het Landelijk Sportbeleid en dus de toename van verantwoordelijkheden en taken voor de sport is het besturen van sportverenigingen, en dus ook van schietsportverenigingen, complexer dan ooit. Verenigingen krijgen te maken met een grote verscheidenheid aan wet- en regelgeving die op hen van toepassing is. Te denken valt daarbij aan de nieuwe Drank- en Horecawetgeving, de Milieuwetgeving, het Verenigingenrecht en niet in de laatste plaats de Wet Wapens en Munitie. Deze wet- en regelgeving vereist alertheid van verenigingsbesturen en een toenemende noodzaak van deskundigheid. Anderzijds worden verenigingen geconfronteerd met de maatschappelijke ontwikkelingen die vragen om een aanpassing van het beleid dat verenigingen hebben gevoerd. Daarbij valt te denken aan vergrijzing van de bevolking, toename van het aantal allochtonen, de economische groei, een uitbreiding van het vrijetijdsaanbod, enzovoorts. Deze maatschappelijke ontwikkelingen kunnen voor schietsportverenigingen gevolgen hebben, overigens kan dit zowel in positieve als in negatieve zin zijn. In het kader van kwaliteitsverbetering zal ook hier aandacht aan besteed worden en een belangrijke taak voor de KNSA is hierin weggelegd door verenigingen te adviseren en te steunen om hun kwaliteit te verbeteren en te behouden.

Hoofdstuk 1 Beschrijving Huidige Situatie

1.1 Opleidingen

Het huidige aanbod bestaat uit de volgende opleidingen, bijscholingen en cursussen:

- a. Sporttechnisch kader:
 - Opleiding Basistrainer Pistoel en Geweer;
 - Opleiding Basistrainer Kleiduiven;
 - Trainer-A-opleiding Pistoel;
 - Trainer-A-opleiding Geweer;
 - Trainer-A-opleiding Kleiduiven;
 - Trainer-B-opleiding Pistoel;
 - Trainer-B-opleiding Geweer;
 - Trainer-B-opleiding Kleiduiven;
 - Bijscholing Trainer-A;
 - Bijscholing Trainer-B.
- b. Wedstrijdorganisatorisch kader:
 - Administratie, Baancommandant en Keurmeester.
- c. Algemeen verenigingskader:
 - Veiligheidscommissaris;
 - Wet Wapens en Munitie.

De in 1994 aangekondigde herijking van de Nederlandse sportopleidingen aan de hand van de European Qualification Structure (EQS) en de daaraan gerelateerde Nederlandse Kwalificatie Structuur voor Sportopleidingen (NKSO) is nog niet bevestigd door het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport. Desalniettemin voldoen al onze opleidingen aan de niveau van vergelijkbare opleidingen elders in Europa. Een inschaling van onze opleidingen vindt u hieronder:

Niveau	Functie	Opleiding
I	Begeleider	Basistrainer
II	Trainer Ondersteunende wedstrijdofficial	Basistrainer WOK-Administratie
III	Trainer/Coach Leidinggevende wedstrijdofficial	Trainer-A WOK-Baancommandant WOK-Keurmeester
IV	Coach	Trainer-B
V	Coach	-

Organisatiestructuur van de opleidingen:

De KNSA kent één Commissie Opleidingen die verantwoordelijk is voor de beleidsvoorbereiding c.q. –adviesing en uitvoering van de opleidingen en daardoor ook verantwoordelijk is voor de budgetbewaking. De voorzitter van de Commissie Opleidingen is tevens lid van het Dagelijks Bestuur van de KNSA en vervult in die hoedanigheid de functie van portefeuillehouder Opleidingen. Zowel voor de beleidsvoorbereiding als –uitvoering wordt professionele ondersteuning verleend door het Bondsbureau van de KNSA dat zich daar waar nodig laat bijstaan door een extern opleidingsinstituut.

Knelpunten opleidingen:

1. Van de 33 tussen 1994 en 2001 opgeleide Trainers-B zijn er 13 niet actief. De overige 20 zijn actief als Trainer/Coach van een Nationale Kernploeg, Regiotrainer, Docent of zijn in een andere, niet sporttechnische, functie actief.
2. Van de 164 bij ons bekende Trainers-A zijn er 77 in het bezit van een Kaderlicentie en, conform de eisen uit de Kaderlicentieregeling, derhalve actief. Van deze 77 personen zijn er 49 opgeleid na 1994. De overige 28 hebben in het jaar 2000 de bijscholing voor oud-opgeleide Trainers-A gevolgd. Bij de 49 personen die na 1994 zijn opgeleid zijn niet de trainers geteld die zijn doorgestroomd naar de Trainer-B-opleiding.
3. Van de 115 bij ons bekende en vóór 1995 opgeleide Trainers-A hebben slechts 28 trainers de bijscholing voor oud-opgeleide Trainers-A gevolgd.
4. Van de 216 vanaf 1998 opgeleide Basistrainers zijn er tot op heden 30 doorgestroomd naar de Trainer-A-opleiding. Naar het wel of niet actief zijn van de opgeleide Basistrainers moet nog onderzoek worden gedaan.
5. Ondanks het opleidingsaanbod op het gebied van Kleiduiven, blijft de animo voor deelname aan de opleiding Basistrainer Kleiduiven en de opleiding Trainer-A Kleiduiven ver achter bij de overige specialisaties. Het blijkt bijzonder moeilijk te zijn om voor de opleiding Basistrainer Kleiduiven een cursusgroep van minimaal 12 personen bij elkaar te krijgen en voor de opleiding Trainer-A Kleiduiven een groep van 6 personen.
6. Door het herschrijven van de opleiding Wedstrijd Organisatorisch Kader (WOK) is er gedurende één jaar geen cursus gegeven. In de nieuwe WOK-opleiding is de opleiding Keurmeester geïntegreerd, waardoor aan de behoefte van veel opgeleide "WOK-kers" kan worden voldaan. Bovendien wordt in de nieuwe opzet de mogelijkheid geboden om, door het afleggen van een apart examen, de aantekening WOK-Jury op de Kaderlicentie te verwerven.
7. Ondanks de behoefte daartoe bestaat er bij de KNSA geen opleiding tot Wedstrijdleider.
8. Als gevolg van de toenemende bepalingen op het gebied van de Drank- en Horeca-wetgeving, de SENA- en BUMA-rechten, de Milieuwetgeving, de Wet Wapens en Munitie, Verenigingsrecht en de Veiligheid, bestaat er bij verenigingsbestuurders de behoefte om in deze gebieden geschoold te worden. Op dit moment voorziet het opleidingsaanbod van de KNSA daarin nog niet.
9. Onder schutters bestaat veel behoefte om hun sporttechnische vaardigheden te verhogen. Helaas kan hier niet altijd aan worden voldaan vanwege het ontbreken van een door de KNSA opgeleide Trainer-A bij de vereniging.

Door het toenemend aantal opleidingen, bestaat er binnen de KNSA behoefte aan meer docenten.

1.2 Stimulering en behoud schietsportdeelname

Traditiegetrouw werd onder Beleidsterrein "Stimulering en Behoud Schietsportdeelname" de aandacht altijd gevestigd op de werving van nieuwe leden en het behoud van bestaande leden. Ondanks vele initiatieven op deze terreinen is het aantal sportschutters de laatste jaren niet toegenomen. Het aantal sportschutters en het aantal verenigingen stabiliseert zich rond de respectievelijk 35.000 sportschutters en ruim 700 verenigingen. Een aantal jaren geleden heeft de KNSA zich ten doel gesteld het verloop van leden bij verenigingen dat toentertijd circa 4.500 sportschutters bedroeg, terug te brengen naar 2.000 sportschutters per jaar. Daarin zijn wij niet geslaagd en het verloop van leden schommelt nog steeds rond de 4.500 sportschutters per jaar. Dit ondanks het destijds ingezette Verenigings Promotie Ondersteunings Project dat verenigingen de mogelijkheid biedt deel te nemen in een project dat enerzijds bestaat uit een promotieactiviteit en overloopt in de uiteindelijke opvang van nieuwe leden die voortkomen

uit die promotieactiviteit. Deze ondersteuning bestaat uit het kosteloos inzetten van een basistrainer die zorgdraagt voor acht introductielessen voor deze nieuwe leden. Uiteindelijk moet de inzet van die basistrainer ertoe leiden dat de vereniging zelf besluit één of meerdere leden deze cursus te laten volgen zodat zijzelf kan voorzien in de opvang van nieuwe leden. Gebleken is de afgelopen jaren dat nog te weinig verenigingen zich bewust zijn van het belang van een goede opvang en verdere begeleiding van nieuwe leden en dat er derhalve nog weinig verenigingen deelnemen aan het Verenigings Promotie Ondersteunings Project. Uitgangspunt van dit enige jaren ingezette beleid was het in 1994 verrichte onderzoek naar afgemelde leden waaruit bleek dat met name een gebrek aan opvang en begeleiding reden was de schietsport de rug toe te keren. Het is niet zeker of deze argumenten nog steeds een rol spelen bij het verloop waarmee schietverenigingen te kampen hebben.

In de afgelopen jaren is tevens gebleken dat niet alleen de promotie door schietsportverenigingen op lokaal niveau en een goede opvang en begeleiding van nieuwe schutters bij kan dragen aan de stimulering en het behoud van schietsportdeelname. Er zijn signalen dat ook maatschappelijke ontwikkelingen van invloed zijn op de groei c.q. daling van leden bij schietsportverenigingen. Zo zullen verenigingen rekening moeten houden met maatschappelijke factoren zoals een absolute daling in de zin van sporters tussen de 20 en 34 jaar. Daar staat echter een stijging tegenover van het aantal sporters boven de 50 jaar. Een andere kans die moet worden benut is het populairder worden van individuele sporten. Daarnaast blijkt dat sporters hoge eisen stellen aan het sportaanbod en derhalve gaat de kwaliteit van schietsportverenigingen in de komende jaren een belangrijke factor worden. De KNSA heeft de afgelopen jaren steun bij verenigingen aangeboden daar waar het het Verenigings Promotie Ondersteunings Project betreft. Overige steun ten aanzien van maatschappelijke ontwikkelingen, maar ook het bieden van steun bij kwaliteitsverbetering, is op ad hoc basis gebeurd.

Organisatiestructuur:

Voor het Sportstimuleringsbeleid is door het Dagelijks Bestuur de Commissie SBS (Stimulering en Behoud Schietsportdeelname) ingesteld. De voorzitter van deze Commissie is tevens lid van het Dagelijks Bestuur en heeft in die hoedanigheid binnen het Dagelijks Bestuur de portefeuille SBS. De Commissie wordt voorts professioneel ondersteund door de Beleidsmedewerker Sportstimulering van het Bondsbureau. Op decentraal niveau zijn in een aantal van de negen KNSA-districten Districtspromotoren actief. Deze promotoren worden ingezet om verenigingen te ondersteunen in hun Sportstimuleringsbeleid. In veel gevallen maken deze Districtspromotoren deel uit van het Districtbestuur. In incidentele gevallen worden door de Districtspromotor ook activiteiten georganiseerd op districtsniveau.

Knelpunten:

- Het verloop van leden bij schietverenigingen is nog steeds circa 4.500 per jaar.
- Er is nog immer een groot aantal schietsportverenigingen en dus ook sportschutters niet bij de KNSA aangesloten.
- Er zijn te weinig verenigingen die gebruik maken van het Verenigings Promotie Ondersteunings Project.
- De steun aan verenigingen voor een beleidsmatige aanpak van de stimulering en het behoud van de schietsportdeelname binnen hun eigen vereniging is nog minimaal en houdt nog geen rekening met andere maatschappelijke ontwikkelingen.
- Nog niet alle districten beschikken over een Districtspromotor.

1.3 Topsport

In het jaar 2000 is een nieuw Topsportbeleidsplan ontwikkeld voor de jaren 2001 tot en met 2004; oftewel, de Olympische Spelen in Athene. Dit nieuwe Topsportbeleidsplan dat moet worden gezien als een doorstart van het Topsportbeleidsplan dat in de jaren negentig was ontwikkeld, is aangenomen door de Algemene Vergadering van de KNSA en beschrijft grotendeels dezelfde doelstellingen. Echter, de wijze waarop deze doelen bereikt moeten worden, is op een groot aantal punten gewijzigd.

Huidige stand van zaken

1.3.a De Nationale Kernploegen

Op dit moment beschikken wij over vier Nationale Kernploegen betrekking hebbend op de verschillende disciplines, en verschillend in grootte. Het betreft de volgende kernploegen:

1. Kernploeg Geweer

Aanvankelijk kenden wij een Kernploeg Luchtgeweer, een Kernploeg Klein Kaliber Geweer en een Kernploeg Groot Kaliber Geweer. Inmiddels zijn de disciplines in één kernploeg samengevoegd onder de naam Kernploeg Geweer. Deze samenvoeging had tot doel de prioriteit voor trainings- en wedstrijdactiviteiten te richten op Luchtgeweer, aangezien daar de basis voor de andere geweerdisciplines wordt gelegd. Voorts is binnen deze Kernploeg Geweer een specifieke plaats voor junioren ingeruimd. Ook dat droeg bij aan de prioriteitstelling op het onderdeel Luchtgeweer, aangezien junioren voornamelijk gebruik maken van luchtdrukwapens. De kernploeg Geweer beschikt over een trainer/coach die zich daar waar nodig door assistenten en deskundigen kan laten bijstaan.

Eén luchtgeweerschutter heeft in de voorbije jaren, en in het bijzonder de laatste twee jaar, een goede progressie gemaakt. Deze progressie heeft uiteindelijk geresulteerd in een negende plaats bij de Europese Kampioenschappen in 1997 en een zevende plaats op een World Cup in 1999. Deze resultaten hebben echter niet geleid tot één of meerdere quotumplaats(en) voor de Spelen in 2000. In het jaar 2000 heeft één Luchtgeweerschutter zeer aansprekende resultaten behaald, zoals een tweede plaats bij de Europese Kampioenschappen, en twee keer een tweede plaats bij Wereldbekerwedstrijden. Mede door deze prestaties en mede door een goede lobby bij de internationale federatie, heeft de KNSA op het onderdeel Luchtgeweer een wild card toegewezen gekregen. De deelname aan de Olympische Spelen resulteerde uiteindelijk in een 33-ste plaats als gevolg van een materiaalstoring

2. Kernploeg Pistool (Olympisch)

Van oudsher richt deze kernploeg zich al voornamelijk op het Luchtpistool-schieten met dezelfde argumenten als die, die gelden voor de prioriteit die binnen de Kernploeg Geweer aan de discipline Luchtgeweer wordt gegeven. Het niveau van de Pistoolschutters in Nederland is nog immer lager dan dat van vele andere disciplines, althans afgezet tegen de internationale resultaten. Een groot probleem vormt het gebruik aan potentieel van jongere Luchtpistool-schutters. De meeste jongere schutters die lid worden van een Pistool- en/of Geweervereniging, blijken Luchtgeweer te gaan schieten. Dat blijkt ook uit de sinds enige jaren georganiseerde Juniorencompetitie. 90 Procent van de deelnemers aan deze competitie blijken Luchtgeweerschutters te zijn en slechts 10 procent zijn Luchtpistool-schutters. Deze ontwikkeling verkleint de mogelijkheden voor goede scouting.

Helaas zijn de prestaties van de luchtpistoolschutters niet zodanig geweest dat kwalificatie voor de Spelen in 2000 werd afgedwongen. In 1996 en 1997 is een goede progressie van

de resultaten in de trainingen gemaakt. Deze progressie is echter niet in 1998,1999 en 2000 voortgezet op de grote internationale wedstrijden.

3. Kernploeg Kleiduiven

Skeet:

Traditiegetrouw worden op het onderdeel Skeet Kleiduiven in vergelijking met de andere disciplines redelijk tot goede resultaten behaald. Het is ook van oudsher voor outsiders van de schietsport de meest bekende tak van de schietsport, dit mede als gevolg van een in 1976 behaalde zilveren medaille op de Olympische Spelen in Montréal. De trend dat deze Olympische discipline zich onderscheidt van de andere Olympische disciplines daar waar het de prestaties betreft, heeft zich ook in de afgelopen jaren voortgezet.

De stelling dat deze discipline zich in positieve zin onderscheidt van de andere disciplines wordt door de resultaten onderschreven. Opvallende prestaties zijn een tweede plaats bij de Europese- en wereldkampioenschappen in 1997 op het onderdeel Skeet Dames. Helaas heeft deze schutter haar prestatie in 1998 en 1999 niet kunnen continueren waardoor geen quotumplaats voor 2000 werd behaald. Opvallende prestatie was voor een derde plaats tijdens de Europese Kampioenschappen op het onderdeel Skeet Heren in 1998 en een vijfde plaats op een World Cup in 1999. Uiteindelijk werden op dit onderdeel in 1999 bij de Europese Kampioenschappen met een vierde en vijfde plaats twee startbewijzen voor Sydney 2000 behaald. De twee deelnemers aan de Olympische Spelen zijn uiteindelijk respectievelijk vierde en twaalfde geëindigd. De twaalfde plaats kwam uiteindelijk na een shoot-off voor een finaleplaats tot stand. Uiteindelijk, hoewel geen medaille is behaald, hebben beide deelnemers wel aan de verwachtingen voldaan.

Trap:

In 1996 is, als gevolg van de aanname van het Topsportbeleidsplan, destijds ingesteld een separate kernploeg voor het onderdeel Trap. Tot vóór 1996 kenden wij nog één Kernploeg Kleiduiven waarvan zowel Skeet- als Trap-schutters deel uitmaakten. Gezien het grote verschil, voornamelijk sporttechnisch gezien, tussen beide disciplines, is destijds gekozen voor een tweedeling en is ook voor deze kernploeg een eigen trainer/coach benoemd. In de afgelopen jaren is gebleken dat het onderdeel Trap geen aansluiting kan vinden bij de wereldtop, zoals dat wel op het onderdeel Skeet het geval is geweest. Een belangrijke oorzaak daarvan is gelegen in het feit dat het aantal accommodaties waarop de Olympische Trap-discipline kan worden beoefend, zeer beperkt is tot circa drie accommodaties. Als gevolg daarvan is er weinig potentieel aanwezig voor deze discipline hetgeen zich ook vertaalt in het aantal junioren dat beschikbaar is voor een plek binnen de Nationale Kernploeg.

De kleiduvenschutters zijn op het onderdeel Trap niet in staat geweest aansluiting bij de Europese- of wereldtop te bereiken. Hoewel veelal de resultaten tijdens de trainingen dat niveau wel bereikten, konden de schutters dat niet tijdens grote wedstrijden waarmaken. Inmiddels is besloten beide kernploegen wederom samen te voegen tot een kernploeg kleiduiven met een trainer/coach. Deze trainer/coach kan zich op onderdelen laten bijstaan door assistenten of deskundigen.

4. Kernploeg Historische Wapens

Het Historische-Wapens-schieten wordt wereldwijd beoefend in circa 22 landen en kent een zeer grote verscheidenheid aan disciplines. Op dit moment zijn 22 landen aangesloten bij de Internationale Federatie voor Historische Wapens (MLAIC) en de ervaring leert dat tijdens Wereldkampioenschappen bijna alle aangesloten landen aan deze

kampioenschappen deelnemen. Deze disciplines hebben betrekking op Pistoel-, Geweer- en Kleiduivenschieten en zijn voorts gedifferentieerd al naar gelang het type ontstekingsmechanisme van het wapen. Van oudsher heeft Nederland goede resultaten behaald op deze discipline.

De Historische Wapens-schutters hebben in de afgelopen jaren veel medailles behaald op Europese- en Wereldkampioenschappen. Voor deze discipline geldt dat de concurrentie minder groot is dan bij de Olympische onderdelen. Er worden voor dit onderdeel geen World Cups maar ook geen Europa Cups georganiseerd zodat het enige moment waarop kernploegleden zich met hun concurrenten kunnen meten, wordt beperkt tot het ene jaar een Europees Kampioenschap en het andere jaar een Wereldkampioenschap.

1.3.b Trainingen en wedstrijden

1. **Trainingen centraal en individueel:**

De leden van de kernploegen zoals in paragraaf 1.3.a genoemd, worden onder begeleiding van een trainer/coach periodiek centraal getraind. Het aantal trainingen per kernploeg verschilt.

Hoewel het aantal centrale trainingen per discipline sterk verschilt, is voor geen enkele kernploeg het aantal centrale trainingen toereikend voor een juiste trainingsintensiteit. Dat betekent dat leden van de kernploegen, naast deze centrale trainingen, op basis van een individueel trainingsprogramma, bij hun eigen schietvereniging dan wel op een andere accommodatie trainingen moeten verrichten. Het betreft hier zowel de schietsporttrainingen, als aanvullend daarop, conditietrainingen. Voor een aantal kernploegen geldt dat leden van die kernploegen bij het opstellen en het bewaken van het individueel trainingsprogramma begeleid worden door hun trainer/coach. Voor een aantal kernploegen geldt dat ook niet. Voorts verschilt de trainingsintensiteit per kernploeglid aanzienlijk. Uit onderzoek blijkt dat sommige kernploegleden slechts één maal per week trainen, en sommigen vier tot vijf keer per week. Gemiddeld blijkt uit onderzoek het aantal trainingen twee tot drie keer per week te zijn. Een training bestaat uit drie tot vier uur intensieve training. Wij hebben verder moeten constateren dat het merendeel van de kernploegleden niet of nauwelijks aan conditietraining doet, en zeker niet wekelijks. Hoewel deze kernploegleden daar veelal wel toe worden aangemoedigd door hun trainer/coach, bestaat daartoe geen verplichting. Er bestaat ook geen verplichting tot het verrichten van een bepaalde trainingsintensiteit.

2. **Deelname aan wedstrijden en uitzendlimieten:**

Leden van kernploegen worden in de gelegenheid gesteld deel te nemen aan internationale wedstrijden. In de uitzending naar internationale wedstrijden maken wij onderscheid tussen A- en B-wedstrijden. A-wedstrijden zijn wedstrijden op het allerhoogste niveau, zoals Europa Cups, World Cups, Europese Kampioenschappen, Wereldkampioenschappen en Olympische Spelen. B-wedstrijden zijn wedstrijden waaraan niet de status is toebedeeld zoals die is toebedeeld aan A-wedstrijden, en waaraan niet uitsluitend federaties van schietsportlanden kunnen deelnemen, maar waaraan ook individueel op eigen initiatief kan worden deelgenomen.

Voor A-wedstrijden worden door ons eisen gesteld voor uitzending. Deze eisen behelzen dat op grond van de resultaten van het voorafgaande jaar, limieten worden opgesteld conform een vastgestelde berekeningsmethode. Deze limieten moeten door leden van de kernploegen tweemaal behaald worden. Dat wil zeggen dat vooraf de momenten waarop deze limieten behaald moeten worden, worden vastgesteld; het aantal momenten is

maximaal vijf, bestaande uit drie trainingen en twee wedstrijden. Eén limiet moet behaald worden tijdens één van de twee wedstrijden en één limiet moet behaald worden tijdens één van de drie trainingen. De score van deze limiet is ongeveer op het niveau van een tiende plaats op een wedstrijd waarop deze limiet van toepassing is. Immers, deze limieten zijn zodanig berekend dat, al naar gelang de zwaarte van deze A-wedstrijd, de limiet hoger is.

Concreet: de limiet voor een World Cup of Europa Cup is lager dan een limiet voor een Wereldkampioenschap. De ervaring leert dat topschutters die voldoen aan deze limiet-eis, veelal niet in staat zijn de score die aan deze limiet verbonden is, ook tijdens de wedstrijd waarop de limiet van toepassing is, te bereiken.

3. Periodisering:

Ten behoeve van de leden van de Kernploeg Geweer, Pistoel en Kleiduiven worden door de desbetreffende trainers/coaches periodiseringsplannen geschreven. Deze periodiseringsplannen zijn individueel, afgestemd op de jaarplanning van de schutter. Immers, niet iedere schutter volgt hetzelfde programma en met dezelfde intensiteit. Het periodiseren gaat uit van een drietal periodes, gerelateerd aan de jaarplanning. Zo kent men een voorbereidingsperiode, een wedstrijdperiode en een overgangperiode. Een jaarplanning kan meerdere periodiseringsplannen bevatten. Het principe van periodiseren is het toewerken naar een piekmoment, waarbij tijdens het piekmoment een topprestatie geleverd dient te worden. Dit impliceert dat de trainingsintensiteit (van zowel de schietsporttraining als de fysieke training) aan het eind van de voorbereidingsperiode het hoogst is en tijdens de overgangperiode het laagst. Tijdens de wedstrijdperiode is de intensiteit gericht op vormbehoud en scherpte. Het periodiseren is afhankelijk van het wedstrijdaanbod. Juist binnen de KNSA is dit aanbod niet optimaal. Bij het werken naar een piekmoment, dient de belangrijkste wedstrijd niet doorkruist te worden door een Districtskampioenschap of een Nederlands Kampioenschap. Helaas is het nationale aanbod van wedstrijden niet afgestemd op het internationale wedstrijdaanbod.

4. Competitie:

Leden van schietsportverenigingen kunnen veelal binnen hun eigen vereniging deelnemen aan een verenigingscompetitie. Voorts worden Districtskampioenschappen en Nederlandse Kampioenschappen door de KNSA georganiseerd. Tijdens deze Districts- en Nederlandse Kampioenschappen neemt men deel in verschillende klassen. De indeling van deze klassen is afhankelijk van de prestaties die door de desbetreffende schutter eerder zijn geleverd. Het systeem van klasseren is per discipline verschillend. Zo zijn er disciplines die alle wedstrijden daarin meetellen, maar er zijn ook disciplines die een beperkt aantal wedstrijden daarvoor aanwijzen of zelfs speciale klasseringwedstrijden organiseren. Voorts is de formule voor het berekenen van de score die uiteindelijk de klasse-indeling bepaalt, per discipline verschillend. Er zijn disciplines waarbij de hoogste score wordt gehanteerd maar er zijn ook disciplines waarbij een middeling van een aantal scores wordt toegepast.

Behoudens deze Districts- en Nederlandse Kampioenschappen, worden er nog incidenteel en sporadisch competities georganiseerd. Veelal gaat het daar om postcompetities, zodat schutters bij hun eigen vereniging hun wedstrijden die meetellen voor deze competitie, kunnen afwerken. Er is een groot niveauverschil tussen leden van kernploegen en niet-leden van kernploegen. Als gevolg daarvan is er niet of nauwelijks sprake van enig competitie-element, waardoor de verschillen in prestaties vaak groot zijn. Dat niveauverschil is voornamelijk te wijten aan een gebrek aan ambitie bij veel sportschutters

om het hoogste in hun sport te bereiken. Er is wel enthousiasme voor deelname aan wedstrijden, maar de ambitie om uiteindelijk op het allerhoogste niveau en wellicht zelfs op het niveau van een kernploeg uit te komen, is bij velen niet aanwezig. In de afgelopen twee jaar hebben daarom een aantal luchtgeweer- en luchtpistool-schutters ervoor gekozen deel te nemen aan een competitie in Duitsland. In Duitsland wordt sinds enige tijd een competitie, onder de naam "Bundesliga", georganiseerd voor schietverenigingen. Gezien het grote aantal beoefenaren van de schietsport in Duitsland, circa 1,8 miljoen, en dientengevolge een groter aantal sportschutters dat het allerhoogste wil bereiken, is in Duitsland meer sprake van een duidelijk competitie-element. De ervaringen van Nederlandse deelnemers aan deze competitie zijn zeer positief, omdat zij menen dat de competitie en de concurrentie, die een belangrijke rol in deze Bundesliga spelen, hun prestaties ten goede komen.

Sinds een paar jaar organiseert de KNSA een Juniorencompetitie. Aan deze competitie kunnen jongeren tot en met 20 jaar deelnemen op de disciplines Luchtgeweer en Luchtpistool. Jaarlijks schrijven zich hiervoor circa 200 junior-schutters in die in groepen over het land verdeeld, in bepaalde regio's worden ingedeeld en daar in de vorm van uit- en thuiswedstrijden aan de voorronden van de competitie deelnemen. Na vier wedstrijden worden, op basis van de resultaten, circa 50 juniorschutters voor een finale uitgenodigd. Het enthousiasme voor deelname aan deze competitie is groot, en het blijkt ook dat deze competitie voor trainers/coaches een goede vorm van talentherkenning vormt. Het blijkt echter ook dat slechts tien procent van de deelnemers de discipline Luchtpistool beoefent. Het merendeel betreft Luchtgeweerschutters, hetgeen het gebrek aan potentieel voor de Kernploeg Pistool verklaart. Daarentegen verklaart het tegelijkertijd het grotere potentieel dat bij Luchtgeweer beschikbaar is.

1.3.c De topsportstatus van een discipline

Op dit moment worden alle disciplines die internationaal worden erkend door de ISSF en/of de MLAIC (Historische-Wapens-disciplines) door de KNSA als topsportdiscipline gekwalificeerd. Binnen deze disciplines wordt vervolgens prioriteit gegeven aan die disciplines die Olympisch zijn, gegeven de doelstellingen van het topsportbeleid. Deze prioriteitstelling komt voornamelijk tot uitdrukking door de financiële middelen die beschikbaar worden gesteld voor trainingen, wedstrijden, medische begeleiding en talentherkenning en –ontwikkeling onzerzijds, alsmede die van de subsidiënten.

1.3.d Sporttechnische begeleiding en deskundigheidsbevordering

Zoals in paragraaf 1.3.a bij de omschrijving van de kernploegen vermeld, is voor alle kernploegen minimaal één trainer/coach benoemd. Deze trainers/coaches zijn benoemd op basis van kwaliteit, beschikbaarheid, opleidingsniveau en ervaring. Geen van de trainers/coaches werkt in fulltime dienstverband, zij verrichten allen deze werkzaamheden naast hun normale werkzaamheden. Gevolg daarvan is een beperkte beschikbaarheid van deze trainers/coaches, hetgeen zich bijvoorbeeld vertaalt in een splitsing in de training en coaching bij de Kernploeg Geweer. In het Topsportbeleidsplan 1994-2000 hebben wij ons ten doel gesteld dat voor iedere kernploeg een professionele trainer werd benoemd. Deze doelstelling is behaald, zij het dat de uitwerking waarbij wij ons ten doel hadden gesteld dat iedere trainer voor tenminste 20 uur per week werkzaamheden voor de kernploeg verricht, niet is geslaagd.

De taken van de trainers/coaches zijn als volgt geformuleerd:

Taakprofiel trainer/coach landelijke kernploeg

Taakgebied 1: scouting en selectie

De trainer/coach van de landelijke kernploeg:

- a. ontwerpt scoutingcriteria;
- b. instrueert met betrekking tot de scouting de districts- c.q. regiotrainers;
- c. beoordeelt de scoutingresultaten;
- d. selecteert de landelijke selecties c.q. kernploegen;
- e. zorgt voor de doorstroming van talenten van Districten c.q. regio's naar de landelijke kernploeg.

Taakgebied 2: de training

De trainer/coach van de landelijke kernploeg:

- a. stelt trainingsdoelen vast;
- b. maakt trainingsplannen voor de kortere en lange termijn;
- c. past nieuwe ontwikkelingen in;
- d. geeft leiding tijdens de trainingen;
- e. evalueert de trainingen;
- f. evalueert de vorderingen van de schutters;
- g. organiseert trainingsfaciliteiten ten behoeve van de landelijke kernploegtrainingen;
- h. stelt oefenprogramma's vast zoals deelname aan toernooien en wedstrijden.

Taakgebied 3: de wedstrijdbegeleiding

De trainer/coach van de landelijke kernploeg:

- a. analyseert het verloop van de wedstrijden;
- b. spoort de begeleidingsbehoefte en -mogelijkheden van de schutters op;
- c. zorgt ervoor dat een begeleidingsplan wordt opgesteld;
- d. verdeelt de taken in het begeleidingsteam;
- e. coacht de schutters voor en na de wedstrijd;
- f. houdt een voor- en nabespreking met de leden van de kernploeg;
- g. adviseert ten aanzien van de randvoorwaarden van begeleiding;
- h. draagt zorg voor de rapportage van het begeleidingsproces en resultaat.

Taakgebied 4: sporttechnische programmering en coördinatie

De trainer/coach van de landelijke kernploeg:

- a. stelt een beginsituatie vast;
- b. formuleert doelen met training, begeleiding en scouting;
- c. ontwikkelt meerjarenplannen;
- d. stemt programma's op elkaar af;
- e. spoort nieuwe ontwikkelingen op en past deze in de organisatie;
- f. verricht (tussentijdse) evaluaties van de programma's;
- g. informeert via het nationaal trainersoverleg collega-kernploegtrainers;
- h. adviseert met betrekking tot de beleidsvoorwaarden.

Taakgebied 5: beleid, politiek en strategie

De trainer/coach van de landelijke kernploeg:

- a. analyseert sporttechnische ontwikkelingen;
- b. adviseert over het opstellen van een sporttechnisch beleid;
- c. doet voorstellen over het invoeren van nieuwe ontwikkelingen;
- d. onderhoudt contacten met de Topsportcoördinator.

Taakgebied 6: operationeel management

De trainer/coach van de landelijke kernploeg:

- a. verzamelt informatie ten behoeve van wedstrijden;
- b. stelt een voorstel voor uitzending naar internationale wedstrijden op voor het Dagelijks Bestuur;
- c. maakt verslagen van de deelname aan wedstrijden;
- d. verzorgt materiaal dat nodig is voor wedstrijd en training;
- e. maakt een begroting voor de kernploeg ten behoeve van training en deelname aan buitenlandse wedstrijden.

Taakgebied 7: opleidingswerk

De trainer/coach van de landelijke kernploeg:

- a. adviseert de Commissie Opleidingen met betrekking tot de sporttechnische inhoud van de opleidingsprogramma's;
- b. doceert indien nodig scholingen en bijscholingen op sporttechnisch gebied;
- c. beoordeelt het rendement van opleidingen in het veld.

Taakgebied 8: ontwikkeling eigen vak

De trainer/coach van de landelijke kernploeg:

- a. volgt indien nodig cursussen zowel binnen als buiten de eigen organisatie;
- b. houdt vakliteratuur bij zowel algemeen als specifiek;
- c. bouwt een netwerk op van functionele contacten;
- d. evalueert systematisch het eigen functioneren;
- e. voert inhoudelijk overleg met collega-kernploegtrainers.

De algemene uitgangspunten voor de functie van trainer/coach van de landelijke kernploeg kunnen als volgt worden omschreven:

- a. Hij of zij helpt de topschutter maximale prestaties te leveren.
- b. Hij of zij leert de topschutter om in sportsituaties zelfstandig te opereren.
- c. Hij of zij vergroot het inzicht van de topsporter in de eigen prestaties.
- d. Hij of zij zorgt ervoor dat de topschutter plezier houdt in zijn sport.
- e. Hij of zij ontwikkelt bij de topschutter een persoonlijk normen- en waardepatroon ten aanzien van de sport.
- f. Hij of zij promoot de schietsport door aansprekende prestaties.

Mede als gevolg van een beperkte inzetbaarheid van de trainers/coaches, die weer het gevolg is van de beperkte financiële mogelijkheden, alsmede de beperkte beschikbaarheid van deze personen, is een aantal taakgebieden door de meeste trainers/coaches niet of nauwelijks ten uitvoer gebracht. Het betreft hier de taakgebieden "beleid, politiek en strategie" en "de ontwikkeling van het eigen vak". Gedeeltelijk zijn uitgevoerd de taakgebieden "scouting en selectie", "sporttechnische programmering en coördinatie", "operationeel management" en "opleidingswerk". De taakgebieden die volledig door alle trainers/coaches van de kernploegen zijn uitgevoerd, zijn de taakgebieden "training" en "wedstrijdbegeleiding".

1.3.e.1 Deskundigheidsbevordering

Parallel aan de invoering van het Topsportbeleidsplan uit 1994 is vanaf die periode een nieuw opleidingstraject ingezet en dit is thans afgerond. De toenmalige Trainer-A-opleiding is vernieuwd en een Trainer-B-opleiding is ontwikkeld. Het bleek echter snel dat het niveau, de duur en de kosten van de Trainer-A-opleiding te hoog waren om voor elke vereniging een

verenigingstrainer te verkrijgen. Derhalve is de opleiding Basistrainer ontwikkeld en in 1998 geïmplementeerd, waardoor thans op de niveaus I tot en met IV van de Nederlandse Kwalificatie Structuur voor Sportopleidingen (NKSO) een trainersopleiding kan worden aangeboden. Bij de innovatie en ontwikkeling van de opleidingen is uitgegaan van de taakgebieden van de trainer/coach uit het Topsportbeleidsplan. Door de vertaling van deze taakgebieden naar de diverse sporttechnische opleidingen, heeft de KNSA bereikt dat er op elk niveau op dezelfde wijze en met dezelfde visie wordt getraind en begeleid. De sporttechnische opleidingen van de KNSA sluiten naadloos op elkaar aan, waardoor de overstap naar de hogere opleiding wordt vereenvoudigd. Echter, het behalen van het diploma wil niet zeggen dat een trainer zonder voorwaarde wordt toegelaten tot de volgende opleiding. Een plaats bij de volgende opleiding wordt immer gekoppeld aan een gunstig pré-advies. Hierdoor wordt bewaakt dat de juiste personen op de juiste plaats komen.

1.3.e.2 Talenterkenning en -ontwikkeling

Voor een goede opvang van nieuwe leden bij schietverenigingen hebben wij ons in ons eerdere Topsportbeleidsplan ten doel gesteld dat op termijn alle verenigingen over kader beschikken dat door de KNSA is opgeleid om nieuwe leden op te vangen. Dit kader zou moeten beschikken over een Trainer-A-opleiding. In de afgelopen jaren hebben wij deze doelstelling echter moeten bijstellen. Deze bijstelling was het gevolg van enerzijds een geringe interesse voor de Trainer-A-opleiding gezien de duur en de kosten van deze opleiding, en anderzijds bleek door de ontwikkelingen van onze opleidingen, zoals in paragraaf 1.3.e.1 nader omschreven, dat het niveau van de Trainer-A-opleiding uitsteeg boven het benodigde niveau voor de opvang van nieuwe leden. Daarom is ontwikkeld de Basistrainer-opleiding die inmiddels met groot enthousiasme wordt gevolgd. Dat grote enthousiasme wordt tot uitdrukking gebracht in de grote aantallen cursisten die hiervoor worden aangemeld. Daarmee is een goede basis gelegd voor de ontwikkeling van eventueel nieuw talent.

Voorts was er in ons Topsportbeleidsplan 1994-2000 vermeld dat in ieder district of in een regio een districtstrainer benoemd zou moeten worden die zou moeten beschikken over een opleiding Trainer-B. Deze districtstrainer moest zorgdragen voor de districtsselectietrainingen in overleg met de kernploegstrainer. De doelstellingen van deze trainingen en een nadere doelstelling van de herkenning en ontwikkeling van talent waren in het Topsportbeleidsplan 1994-2000 te summier omschreven en zijn nader uitgewerkt in het Uitvoeringsvoorschrift van dit Topsportbeleidsplan. Dit Uitvoeringsvoorschrift omschrijft de richtlijnen voor de organisatie van deze trainingen die uiteindelijk in de afgelopen jaren zijn uitgemond in regio-toptrainingen in plaats van districtstrainingen. Deze regio's bestaan uit verscheidene districten en de grootte is afhankelijk van het aantal potentiële deelnemers aan deze regio-toptrainingen.

Er heeft in de afgelopen jaren regelmatig doorstroming plaatsgevonden van deelnemers aan de regio-toptrainingen naar de landelijke kernploegen. Aanvankelijk kostte het tijd om de logistieke organisatie voor de uitvoering van deze trainingen op poten te zetten, en ook het aanzoeken van geschikt kader heeft enige tijd nodig gehad. Inmiddels zijn, zoals u in bovenstaand overzicht kunt zien, voor een groot aantal disciplines deze trainingen opgezet en zullen wij in de komende tijd moeten werken aan een verbetering van de kwaliteit van deze trainingen.

Wij constateren op dit moment de volgende knelpunten bij de uitvoering van regio-toptrainingen:

- a. Het blijkt dat bij de uitvoering van de organisatie van deze trainingen, die is ondergebracht bij de Landelijke Technische Commissies, de trainers nog te weinig verantwoordelijkheid

wordt gegeven. Dit vertaalt zich in een situatie waarbij trainers uitsluitend worden ingeschakeld voor het geven van de training en niet zorgdragen voor de samenstelling van de selectie, het vinden van een geschikte accommodatie, en het bepalen van de trainingsinhoud.

- b. Het blijkt dat nog te weinig junioren deel uitmaken van deze regioselecties.
- c. Mede als gevolg van de hogere moeilijkheidsgraad van de disciplines Luchtpistool en Kleiduiven Trap ten opzichte van respectievelijk Luchtgeweer en Kleiduiven Skeet, is het potentieel aan talentvolle schutters op deze onderdelen minder. Dientengevolge is de aandacht voor deze disciplines bij de verschillende schietsportverenigingen minder.
- d. Het aantal trainingen, zijnde maximaal zes, is te weinig en het blijkt dat de trainingsintensiteit van de deelnemers aan de regio-toptrainingen te laag is.
- e. Volgens onze inzichten wordt nog niet voldoende aandacht besteed aan het opstellen van individuele trainingsprogramma's in overleg met de regiotrainer. Dit geldt evenzeer voor het geven van invulling en algemene conditietraining aan deze deelnemers.
- f. Er bereiken ons signalen dat niet iedere deelnemer aan de regio-toptraining geschikt is om, dan wel de intentie heeft uiteindelijk deel te zullen uitmaken van de landelijke kernploeg, met alle consequenties vandien.

1.3.f Individuele begeleiding

In het Topsportbeleidsplan 1994-2000 hebben wij ons ten doel gesteld een fonds voor "individuele begeleiding" te vormen ten behoeve van de bijdrage voor leden van de kernploegen in de kosten die zij maken voor munitie en reizen. Het totale bedrag dat daarvoor beschikbaar is gesteld, bedroeg circa tienduizend gulden per jaar. Daarnaast worden door NOC*NSF voor sporters in de categorieën A of B, periodiek nog bijdragen verstrekt. Voorts hebben wij ter voorbereiding op de Olympische Spelen Sydney 2000 extra gelden ontvangen voor die sporters die deel uitmaakten van het Team de Mission, zijnde sporters die in aanmerking komen voor uitzending naar de Olympische Spelen. In 1999 betrof dit drie sporters waarvoor extra gelden zijn verstrekt ten behoeve van extra trainingen en trainingsmaterialen en medische begeleiding.

Verder is door de trainers/coaches van de kernploegen, alsmede door NOC*NSF en de Olympische Steunpunten, aandacht besteed aan de maatschappelijke begeleiding per individu. Deze begeleiding kon bestaan uit het voeren van overleg met werkgevers of scholen in verband met extra verlof voor de trainingen en wedstrijden, maar kon ook bestaan uit gesprekken in verband met persoonlijke problemen van de desbetreffende sporter. Er zijn geen signalen dat deze individuele begeleiding in de afgelopen jaren tekort is geschoten, waarbij moet worden opgemerkt dat bij een verhoging van de trainingsintensiteit wellicht leden van kernploegen de financiële consequenties die daaraan verbonden zijn, niet kunnen dragen.

1.3.g Trainingsmateriaal

De afgelopen tijd is het aantal beschikbare materialen voor trainingen voor kernploegen uitgebreid. Zo is aangeschaft een tweetal elektronische schot-waarderingsystemen van het fabriekat SIUS ASCOR, waardoor kernploegleden op de onderdelen Luchtgeweer en Luchtpistool de gelegenheid kregen op deze schietbanen die op grote internationale wedstrijden uitsluitend nog worden gebruikt, hun trainingen te verrichten. Voorts is voor de Kernploeg Geweer aangeschaft een tweetal schot-analyse-apparaten van het type SCATT. Deze apparaten geven zowel de trainer als de schutter de gelegenheid tijdens de schietactiviteiten maar ook achteraf, een goede analyse van het schotbeeld te maken. Afwijkingen kunnen hierdoor beter opgespoord worden waardoor meer resultaatgericht correcties kunnen worden uitgevoerd. Ook is aangeschaft digitale videoapparatuur bestaande

uit een videocamera, een monitor, een digitale videorecorder en de benodigde montagemiddelen en software. Deze materialen hebben tot doel filmopnamen tijdens trainingen te maken, die achteraf geanalyseerd kunnen worden. In het bijzonder blijkt deze apparatuur van groot nut voor de kleiduiven-schutters te zijn. Al deze materialen zijn aangeschaft met medewerking van het Team de Mission van NOC*NSF ter voorbereiding op de Olympische Spelen te Sydney.

Eveneens met medewerking van het NOC*NSF-Team de Mission, zijn voor het drietal schutters die deel uitmaken van dat Team de Mission, extra faciliteiten beschikbaar gesteld. Deze faciliteiten behelzen, behalve extra trainingstijd met een vergoeding voor de daaraan verbonden kosten, de aanschaf van een nieuw kleiduvengeweer voor de twee kleiduvenschutters, en twee nieuwe schietpakken voor de luchtgeweerschutter, eveneens deel uitmakend van het Team de Mission. De trainers en schutters die geconfronteerd zijn met deze extra faciliteiten, zijn hierover zeer positief en zijn van mening dat de verbetering van de resultaten van hen voor een belangrijk deel aan de inzet van deze middelen is te danken.

1.3.h Huidige structuur van de topsportorganisatie

Direct verantwoordelijk voor de uitvoering van het Topsportbeleid is het Dagelijks Bestuur. Beleidsplannen op het gebied van topsport moeten worden geaccordeerd door het Hoofdbestuur en vervolgens door de Algemene Vergadering, waarna het Dagelijks Bestuur voor uitvoering zorgdraagt. Binnen het Dagelijks Bestuur zijn aangewezen portefeuillehouders gedelegeerd verantwoordelijk. Het betreft hier de portefeuillehouder Topsport, alsmede de voorzitter, gezien de personeelsverantwoordelijkheid op dit terrein. Het Dagelijks Bestuur benoemt de trainers/coaches zowel voor de landelijke kernploegen als voor de regionale selecties. De trainers/coaches van de kernploegen dragen vervolgens zorg voor de uitvoering van trainingen, wedstrijden en de begeleiding van de topschutters. Deze trainers/coaches worden aangestuurd door de Topsportcoördinator, een functie die op dit moment nog wordt ingevuld door de Directeur Bonds bureau, die daarvoor verantwoording aflegt aan het Dagelijks Bestuur. De trainers van de regioselecties worden aangestuurd door de Landelijke Technische Commissies.

Na de aanname van het Topsportbeleidsplan 1994-2000 is een Commissie Topsport ingesteld om het bestuur van onze Associatie op het gebied van topsport te adviseren. De taken van deze Commissie Topsport waren als volgt geformuleerd:

1. algemene beleidsvoorbereiding, advisering en uitvoering van topsport;
2. jaarlijks voorstellen van de kernploegen op voorstel van de trainers;
3. viermaal per jaar het beleggen van een nationaal trainersoverleg waarbij alle trainers van de landelijke kernploegen worden uitgenodigd;
4. in overleg met de Commissie Opleidingen zorgdragen voor de deskundigheidsbevordering van het kader voor de topsport;
5. jaarlijks vaststellen van de limieten ten behoeve van de uitzending naar buitenlandse wedstrijden en deze aan het Dagelijks Bestuur ter goedkeuring voorleggen;
6. op voorstel van de trainers het beoordelen van uitzendingen naar internationale wedstrijden en hierover het Dagelijks Bestuur adviseren;
7. het beheren en toewijzen van de gelden ten behoeve van de individuele begeleiding van topschutters, de medische begeleiding van topschutters, de sporttechnische begeleiding, de uitzending naar buitenlandse wedstrijden en de trainingskosten van de landelijke kernploegen. Een en ander onder verantwoordelijkheid van het Dagelijks Bestuur.

De praktijk heeft echter uitgewezen dat het een niet of nauwelijks werkbare situatie is een Commissie Topsport deze taken toe te bedelen. Dit heeft enerzijds te maken met de

beschikbaarheid van geschikte kandidaten voor deze Commissie, en anderzijds met de snelheid waarmee beslissingen meestal genomen moeten worden. Derhalve is in 1998 besloten de Commissie Topsport op te heffen en uitsluitend een portefeuillehouder Topsport te benoemen. De taken van de Commissie Topsport zijn overgenomen door het Bondsbureau dat daarin wordt bijgestaan door de trainers/coaches van de kernploegen, de sportarts en externe deskundigen vanuit opleidingen en andere beleidsterreinen.

1.3.i Financiën

Vóór aanneming van het Topsportbeleidsplan in 1994, bedroeg de totale begroting voor topsport *f* 280.000,00 per jaar. Dit bedrag was als volgt opgebouwd:

Begeleidingskosten	: <i>f</i>	34.000,00
Trainings- en wedstrijdkosten	: <i>f</i>	230.000,00
Bevordering topsport	: <i>f</i>	16.000,00

Bij de kosten voor trainings- en wedstrijdkosten zijn de Nederlandse Kampioenschappen inbegrepen.

De subsidiegelden die van de Stichting Nationale Sporttotalisator ten behoeve van topsport werden ontvangen, bedroegen totaal *f* 104.000,00 bestaande uit *f* 66.000,00 voor de Olympische onderdelen en *f* 38.000,00 voor de niet-olympische onderdelen.

In het Topsportbeleidsplan van 1994 is voorgesteld om deze begroting in de loop der jaren op te voeren tot *f* 655.000,00. Inmiddels bedroeg de begroting Topsportbeoefening voor 2000 totaal *f* 690.000,00. Voorts wordt uit andere budgetten in de begroting besteed circa *f* 145.000,00 behelzende de organisatie van Nederlandse Kampioenschappen en de organisatie en personeelskosten.

Mede dankzij het gedegen Topsportbeleid dat is ontwikkeld door de KNSA, alsmede de toename van de uitgaven, zijn ook de subsidies in de loop der jaren toegenomen. De te ontvangen subsidie bedraagt naar verwachting circa *f* 450.000,00 per jaar. Deze subsidie is afhankelijk van de daadwerkelijke uitvoering van de plannen.

De toename van het totale budget Topsport was noodzakelijk om aan de uitgangspunten die in het Topsportbeleidsplan verwoord waren, uitvoering te kunnen geven. Met name de directe subsidiëring voor materialen en activiteiten, veelal in het kader van de voorbereiding op de Olympische Spelen, is van groot belang geweest. Deze extra gelden hebben de mogelijkheid gegeven op professionele wijze invulling aan het Topsportbeleid te geven. Er zijn op dit moment geen signalen dat de huidige beschikbare gelden niet voldoende zijn om alle activiteiten te kunnen uitvoeren. Wij moeten daarbij aantekenen dat op dit moment de sporttechnische begeleiding nog erg afhankelijk is van de goede wil, de ambities en het hobbyïsme van een groot aantal mensen. Indien in de toekomst de trainingsintensiteit en, als gevolg daarvan, de sporttechnische begeleiding worden uitgebreid zullen daarvoor meer gelden vrijgemaakt moeten worden.

Resumé van de belangrijkste knelpunten c.q. aandachtspunten

1. De prestaties van de leden van de kernploegen blijven ver achter bij de doelstellingen die in het Topsportbeleidsplan van 1994 zijn geformuleerd.
2. Er is een tekort aan accommodaties op het onderdeel Kleiduivenschieten Trap en Groot Kaliber Geweer 300 meter, en aan 100-meter-accommodaties van toepassing op het onderdeel Historische Wapens Geweer. Voorts blijkt een tekort aan accommodaties voor de Pistoel- en Geweeronderdelen, voorzien van een elektronisch schot-waarderingsysteem.
3. Het aantal centrale trainingen blijkt, met name in de voorbereidings- en wedstrijdperiode, te weinig te zijn.
4. Uit onderzoek blijkt de trainingsintensiteit van de meeste kernploegleden te laag te zijn.
5. Uit onderzoek blijkt dat niet alle kernploegleden beschikken over een individueel trainingsprogramma, per week vastgesteld, in overleg met de kernploegtrainer.
6. Uit onderzoek blijkt dat niet alle kernploegleden, naast schiettechnische training, fysieke training verrichten.
7. Een aantal kernploegleden heeft een tekort aan B-wedstrijden voor het opdoen van ervaring.
8. Er blijkt dat in een aantal kernploegen nog te weinig rekening wordt gehouden met de periodiseringsmethodiek.
9. Er is niet of nauwelijks sprake van enig competitie-element bij de schietsportbeoefening in Nederland.
10. Er is een groot niveauverschil tussen leden van kernploegen en niet-leden van deze kernploegen.
11. Er is te weinig ambitie onder de Nederlandse sportschutters om de schietsport op het allerhoogste niveau te willen beoefenen.
12. De in Duitsland opgezette competitie genaamd Bundesliga blijkt een groot succes te zijn en blijkt ook het competitie- en concurrentie-element voor topschutters te versterken. Een aantal Nederlandse sportschutters blijkt daar ook aan deel te nemen.
13. Er is niet of nauwelijks potentieel onder de jongeren op de discipline Luchtpistoel.
14. Het aantal disciplines is, gegeven het potentieel van talenten voor topsportbeoefening, te groot.
15. Aan taken zoals omschreven in het Topsportbeleidsplan 1994 van de trainers/coaches en de daarmee gepaard gaande tijdsinvestering van deze trainers/coaches, wordt nog te weinig invulling gegeven.
16. Het huidige opleidingsaanbod voldoet goed aan de wensen voor topsportbeoefening.
17. Er is een gedeelde budgetverantwoordelijkheid voor de uitvoering van trainingen, namelijk zowel het landelijk topsportbudget als de districten moeten naar rato van het aantal deelnemers bijdragen aan de regio-toptrainingen. Indien een districtsbestuur niet bereid is

daaraan bij te dragen, kunnen uit dat district geen deelnemers aan de regio-toptraining deelnemen. In de afgelopen tijd is gebleken dat een aantal districten hiervoor geen middelen wil of kan vrij maken.

18. Het blijkt dat bij de uitvoering van de organisatie van de regio-toptrainingen, die is ondergebracht bij de Landelijke Technische Commissies, de trainers nog te weinig verantwoordelijkheid wordt gegeven. Dit vertaalt zich in een situatie waarbij trainers uitsluitend worden ingeschakeld voor het geven van de training en niet zorgdragen voor de samenstelling van de selectie, het vinden van een geschikte accommodatie, en het bepalen van de trainingsinhoud.
19. Het blijkt dat nog te weinig junioren deel uitmaken van deze regioselecties.
20. Het aantal trainingen zijnde maximaal zes, is te weinig en het blijkt dat de trainingsintensiteit van de deelnemers aan de regio-toptrainingen te laag is.
21. Volgens onze inzichten wordt nog niet voldoende aandacht besteed aan het opstellen van individuele trainingsprogramma's in overleg met de regiotrainer. Dit geldt evenzeer voor het geven van invulling en algemene conditietraining van deze deelnemers.
22. Er bereiken ons signalen dat niet iedere deelnemer aan de regio-toptraining geschikt is om, dan wel de intentie heeft, uiteindelijk deel te zullen uitmaken van de landelijke kernploeg, met alle consequenties vandien.
23. In verband met een verhoging van de trainingsintensiteit zal de individuele begeleiding, zowel maatschappelijk als in de zin van vergoedingen, uitgebreid moeten worden.
24. Het onderzoek van het Aeromedisch Instituut te Soesterberg naar de fysieke belasting bij schietsportbeoefening moet als basis dienen voor een uitbreiding van de fysiekmedische begeleiding, alsmede het opstellen van individuele fysieke trainingsprogramma's.
25. Er is te weinig kennis over de gevolgen voor de volksgezondheid van jongeren die aan schietsportbeoefening doen, zeker op topniveau.
26. Er moet meer dan tot nu toe het geval was, gedaan worden aan paramedische begeleiding, eventueel in overleg met NOC*NSF.
27. In het kader van nieuwe regelgeving van de KNSA worden dopingcontroles uitgevoerd. Er wordt nog niet voldoende aandacht besteed aan de voorlichting van doping, zowel op landelijk als regionaal niveau.
28. Er is veel geïnvesteerd in nieuwe materialen voor trainingen van de kernploegen. Deze materialen worden echter (nog) niet voldoende ingezet.
29. De huidige organisatiestructuur voor topsport functioneert redelijk tot goed. Op verscheidene terreinen is een verdere professionalisering wenselijk.
30. Het aantal accommodaties waarop topsportbeoefening kan plaatsvinden, zowel in kwantitatieve als in kwalitatieve zin, zal moeten worden uitgebreid.
31. De publicitaire impact van de Olympische disciplines wordt nog niet voldoende benut.
32. De kijkwaarde van schietsport als sportbeoefening blijkt nog niet hoog genoeg te zijn.

1.4 Accommodaties en Milieu

A-accommodaties:

De accommodaties die vanuit het landelijk accommodatiebeleid de typering A-accommodatie toegewezen krijgen, zijn accommodaties die op landelijk niveau een topsportfunctie vervullen. Dit kunnen accommodaties zijn die voor zowel wedstrijden als trainingen een landelijke spilfunctie vervullen voor de desbetreffende sport en sportorganisatie. De KNSA streeft nog immer naar het ontwikkelen van zo'n A-accommodatie. Een globale plan hiervoor is ontwikkeld, behelzende een tekening van zo'n accommodatie, waarin alle schietsportdisciplines zijn verwerkt. Een grove berekening voor deze accommodatie waaruit bleek dat de realisering hiervan tussen de 20 en 30 miljoen zou kosten, leert dat het realiseren van zo'n accommodatie voor de KNSA een utopie is. Daarbij moet worden aangetekend dat in de tekening en in de daaruit voortvloeiende berekening uitgegaan is van een accommodatie waar, zoals eerder gezegd, alle disciplines beoefend kunnen worden tot en met het niveau van het organiseren van wereldkampioenschappen. Een utopie, niet alleen vanwege de hoge investering, maar ook gezien de verwachting dat een dergelijke accommodatie die ook in kwantitatieve zin geschikt zou zijn voor het organiseren van wereldkampioenschappen naar alle waarschijnlijkheid voor het overige niet of nauwelijks exploitabel is. Inmiddels zijn de eerste gesprekken gevoerd met NOC*NSF en de directie van het Nationaal Sport Centrum Papendal om in ieder geval voor de onderdelen Luchtgeweer en Luchtpistool op het Nationaal Sport Centrum Papendal een A-accommodatie te realiseren die geschikt zal zijn voor de organisatie van Nederlandse Kampioenschappen in deze disciplines en het houden van de trainingen van de nationale selecties en eventueel de regionale selecties. Tevens zal worden onderzocht in hoeverre het mogelijk is in de toekomst, eveneens op het Nationaal Sport Centrum Papendal, een accommodatie te realiseren bestemd voor de Olympische KleinKaliberGeweer- en Olympische KleinKaliberPistoolonderdelen. Ook in dit geval is het streven naar een accommodatie die in ieder geval geschikt is voor de organisatie van Nationale Kampioenschappen en trainingen van Nationale selecties. Het realiseren van accommodaties voor de andere Olympische onderdelen, namelijk het Kleiduivenschietsen en de KNSA-disciplines die met GrootKaliberPistool en -Geweer worden beoefend, zal daar, gezien de geluidsoverlast en de locatie van het Nationaal Sport Centrum Papendal, niet mogelijk zijn.

B-accommodaties:

In vervolg op het destijds ontwikkelde Spreidingsplan Regionale Schietsportaccommodaties is tot nu toe aan één accommodatie de B-status verleend. Het betreft hier accommodaties die bestemd zijn voor topsportactiviteiten op regionaal niveau, zoals de organisatie van Districtskampioenschappen en talentherkenning en –ontwikkelingsactiviteiten op regionaal niveau, zoals regionale toptrainingen. Er is niets bekend over initiatieven om te komen tot nog meer B-accommodaties in de toekomst.

C-accommodaties:

De C-accommodaties zijn accommodaties op lokaal niveau die in de meeste gevallen worden ontwikkeld door schietsportverenigingen of een bundeling van deze verenigingen in bepaalde gemeenten. Deze accommodaties worden regelmatig ontwikkeld waarbij de KNSA de verenigingen van advies dient. Hiervoor is in ieder geval beschikbaar een boekwerk waarin de richtlijnen voor de bouw en inrichting van deze accommodaties zijn verwoord. Deze richtlijnen richten zich uitsluitend op milieutechnische en bouwtechnische aspecten. Er zijn inmiddels eerste gesprekken gevoerd met NOC*NSF om te komen tot een totale handleiding voor de ontwikkeling van C-accommodaties. In deze handleiding zal niet alleen aandacht gegeven worden aan de bouw- en milieuaspecten van deze accommodaties, maar ook zal aandacht uitgaan naar de financiering van deze accommodaties, het veiligheidsaspect en de sporttechnische inrichting zowel in kwalitatieve als in kwantitatieve zin.

Milieu:

Inzake de milieuaspecten voor wat betreft schietsportaccommodaties worden drie onderdelen onderscheiden. Het betreft in de eerste plaats het gebruik van materialen bij het Kleiduivenschieten zoals de patronen en de kleiduiven zelf. In de tweede plaats betreft het gebruik van lood bij indoor accommodaties en in de derde plaats het geluid dat wordt geproduceerd, zowel bij indoor als bij outdoor accommodaties. Voor wat betreft het gebruik van de patronen en de kleiduiven bij het Kleiduivenschieten wordt nog immer overleg gevoerd met de landelijke Overheid. Dit overleg handelt dan over het gebruik van loodhagel in de patronen en het gebruik van Pacshoudende kleiduiven. De Rijksoverheid, in casu het Ministerie van VROM, dringt aan op het gebruik van andere materialen dan lood, aangezien deze stof onderdeel uitmaakt van de zwarte lijst zoals die is opgesteld door de Europese Commissie. Deze zwarte lijst van stoffen beoogt namelijk dat deze stoffen (waaronder ook lood) niet meer in het milieu gebracht worden. In een destijds door het Ministerie van VROM opgerichte werkgroep is de afspraak gemaakt dat nog 15 jaar het gebruik van loden hagel kon voortduren indien schietbanen zich zouden verplichten over uiterlijk 30 jaar hun accommodatie volledig te saneren. Gezien de hoge financiële consequenties van deze sanering zouden de eigenaren van schietbanen dertig jaar de gelegenheid hebben om de benodigde financiële middelen te vergaren. Deze mogelijke oplossing is inmiddels door het Ministerie van VROM van tafel geveegd met het argument dat de beleidsinstrumenten die nodig zijn om aan de wettelijke basis hiervan invulling te geven, te complex zouden worden en omdat het Ministerie van VROM van mening is dat eerder gestopt moet worden met het gebruik van loodhagel bij het Kleiduivenschieten dan de destijds overeengekomen 15 jaar. De werkgroep is inmiddels door het Ministerie van VROM opgeheven. Er vindt nog wel overleg plaats met het Ministerie van VROM waarbij tevens NOC*NSF en het Ministerie van VWS zijn betrokken. De KNSA heeft er op aangedrongen bij de internationale Schietsportfederatie de regelgeving zodanig te wijzigen, dat ook met alternatieven van lood bij het Kleiduivenschieten mag worden geschoten. De reglementen zijn op dit punt per 1 januari 2001 gewijzigd. De KNSA pleit echter nog immer voor het toestaan van loodhagel bij het Kleiduivenschieten, aangezien het eenzijdig verbieden van het gebruik van lood sporttechnische consequenties voor topschutters zal hebben. Immers, de eigenschappen van alternatieve munitievormen zijn anders maar ook minder goed dan die van lood, hetgeen de internationale concurrentiepositie ernstig in gevaar zal brengen. Voorts is nog niet duidelijk in hoeverre het gebruik van alternatieven waarbij in het bijzonder aan ijzer gedacht moet worden, gevaar oplevert (ricochet) voor de beoefenaars van de Kleiduivensport in Nederland.

Ten aanzien van het gebruik van lood bij de geweer- en pistoolonderdelen op indooraccommodaties wordt verenigingen regelmatig geadviseerd een degelijk ventilatiesysteem te ontwikkelen, bij voorkeur een ventilatiesysteem waarbij de luchtverplaatsing circa 0,2 meter per seconde bedraagt. Voorts wordt verenigingen geadviseerd hun schietbanen regelmatig met een daarvoor speciaal bestemde stofzuiger te reinigen en tevens, indien mogelijk, de baanzoom regelmatig te reinigen. Ten aanzien van de geluidsproductie van de verscheidene schietsportonderdelen is altijd van toepassing verklaard de Circulaire Schietlawaaï die destijds door het Ministerie van VROM is ontwikkeld. Deze circulaire blijkt echter een onjuist middel te zijn wanneer het gaat om bestaande schietinrichtingen en tevens blijken de normen van deze circulaire onevenredig zwaar te zijn.

Circulaire Schietlawaaï:

De beoordeling van nieuwe, open schietinrichtingen vindt plaats aan de hand van de Circulaire Schietlawaaï, uitgebracht in 1979. Hinder door schrikreacties wordt daarbij beoordeeld aan de hand van $L_{kna,b}$, hinder door herhaalde knallen door toetsing van L_r . De $L_{kna,b}$ (geluidsniveau van een schot) wordt getoetst aan een waarde tussen 65 en 75 dB(A), af te

lezen in een grafiek die is opgenomen in de circulaire. De L_r is een samengesteld geluidsniveau, een berekende grootheid. Deze wordt op ieder immissiepunt getoetst aan de laagste van de volgende twee waarden:

- overdag: 50 of 45 dB(A) (respectievelijk woongebied/verspreide bebouwing)/de heersende L_{95}
- 's avonds: 45 of 40 dB(A) (idem)/de heersende L_{95}

De waarde van L_r wordt berekend op basis van de schotfrequentie in aantal schoten/uur. Opvallend is, dat dit een omrekening is vanuit een achturige geluidbelastingberekening. Die omrekening is volgens de Circulaire uit praktische overweging gemaakt, niet uit de overweging dat bedrijfsduurcorrectie ongewenst is voor dit type geluid.

Er is geen wetenschappelijk gefundeerde of anderszins vastgelegde reden om bedrijfsduurcorrectie tegen te gaan. Integendeel, er is zelfs goede aanleiding om bij bedrijfsduurbepending (schiettijd minder uren per dag of minder dagen per jaar) juist een *grotere* bedrijfsduurcorrectie toe te kennen dan bij industrielawaai. Die aanleiding volgt uit TNO-rapport IZF 1992 A-13, waarin dit uit empirisch en literatuuronderzoek volgde. Bij het Ministerie van Defensie wordt inmiddels met gemiddelde jaarverbruiken gewerkt voor de normering; dit vormt echter een grote tegenstelling met recreatief schieten.

Conclusie 1: de representatieve bedrijfssituatie wordt bij recreatief schietlawaai zodanig vastgesteld, dat op dit geluid feitelijk een strengere normering van toepassing is dan op industriegeluid (waaronder begrepen: alle andere soorten recreatiegeluid) of militair schietlawaai.

De normwaarden uit de Circulaire Schietlawaai zijn gerelateerd aan het type omgeving en het achtergrondgeluid.

Het feit dat de laagste van twee waarden wordt genomen, betekent dat de norm altijd "scherp" wordt: in gevallen met weinig achtergrondgeluid bepaalt L_{95} de norm (dat heeft hinderrelevantie), in gevallen met hoge L_{95} bepaalt de vaste waarde de norm (die heeft dan weinig hinderrelevantie, zolang dat achtergrondgeluid blijft bestaan). De mogelijkheid door het achtergrondgeluid de norm juist te verhogen komt wel voor bij ander geluid, maar niet bij schietgeluid. Een zekere minimumgrens waaronder de norm niet komt ongeacht de stille omgeving, bestaat wel bij overig geluid (bijvoorbeeld in de zogenaamde 8.40-amvb's), maar niet bij schietgeluid. Ook wordt de L_{Aeq} van wegverkeer niet in de normstelling meegenomen, in tegenstelling tot wat bij industrielawaai gebeurt.

Conclusie 2: afhankelijk van het werkelijke omgevingsgeluid ter plaatse, worden bij recreatief schietgeluid enigszins of beduidend lagere normen aangehouden dan bij ander geluid.

Deze twee factoren werken dus rechtsongelijkheid in de hand; voor de vergunningaanvrager bij schietlawaai betekent het een nadeel. Een reden wordt in de Circulaire Schietlawaai noch in het daaraan ten grondslag liggende ICG-rapport BG-HR-10-01 gegeven. Dit kan wel een aanleiding zijn om, in bepaalde gevallen gemotiveerd van deze normering af te wijken. In het verleden is dit wel gebeurd bij schietbanen met een zeer beperkte openingstijd van maar enige uren per week. Logischer zou het wellicht zijn, zeker gezien de actualisatie van andere circulaire en het herzien van een onbevredigende rekenwijze door middel van de Circulaire voor Verkeersaantrekkende Hinder, nu ook de Circulaire Schietlawaai te herzien.

Conclusie 3: de Circulaire Schietlawaai is aan herziening toe.

Aan de hand van een eenvoudig rekenvoorbeeld wordt nu aangetoond welke gevolgen de normering kan hebben.

Casus: schietbaan in landelijke omgeving.

Immissiepunt bij woning 25 meter van rustige provinciale weg.

L_{95} bedraagt 35 dB(A), $L_{Aeq \text{ wegverkeer}}$ 50 dB(A).

a. Civiele schietbaan

De normering voor een schietbaan bedraagt dan: $L_r = 35$ dB(A), $L_{knaal} = 68$ dB(A).

De schietbaan met 2 x 6 schietpunten voor geweer produceert in totaal 12 x 60 = 720 schoten/uur (60 schoten/uur is richtgetal Circulaire Schietlawaai) gedurende vier uur openingstijd, drie dagen per week. Op basis van de L_r -norm mag de L_{knaal} per schot gemiddeld bedragen: $35 - 10\log(720) + 33 = 39$ dB(A). Dit betekent dat de knallen slechts een gering deel van de tijd hoorbaar zijn (meer dan 5 % van de tijd, gezien de L_{95} ; waarschijnlijk 10 % van de tijd), maar zeer ver onder het gemiddelde geluidsniveau liggen.

b. Willekeurige inrichting

Als hier niet een schietbaan was gelegen maar een bedrijf of een andere inrichting die 4 uur per dag open zou zijn, zou de norm hier bedragen: $L_{Aeq \text{ wegverkeer}} - 10 = 40$ dB(A). Omdat er dan een bedrijfsduurcorrectie zou gelden van $10\log(4/12) = -5$ dB(A), mag gedurende die 4 uur het geluidsniveau $40 + 5 = 45$ dB(A) bedragen.

c. Inrichting met pulsachtig geluid

Als dat bedrijf pulsachtig geluid zou produceren met 720 pulsen per uur, waarbij die pulsen 1 seconde duren, zou het geluidsniveau per puls mogen bedragen: $44 - 10\log(720/3600) - 5$ dB(A) = 46 dB(A). Bij nog kortere pulsen zou een nog hoger niveau toelaatbaar zijn.

d. Militaire schietinrichting

Als hier niet een civiele maar een militaire schietbaan was gelegen die dezelfde wapens gebruikt (dit is niet uitzonderlijk, burgerschutters gebruiken veelal militaire wapens) en even lang open is als bij a. was de situatie ongeveer als volgt (ongeveer, de precieze wijze van normering van militaire schietbanen is niet bekend). Voor zover bekend wordt hiervoor het referentieniveau gehanteerd, dus zoals bij b. en c. 40 dB(A). Voor de geluidbelasting wordt een bedrijfsduurcorrectie gebruikt gebaseerd op jaarbasis met normale werkweken (5 dagen) en werkdagen (8 uur). Dat betekent bij 4 uur per dag 3 dagen per week een bedrijfsduurcorrectie van $10\log((3 \times 4)/(5 \times 8)) = -5$ dB(A), op basis van de L_r -norm die dan $40 + 5 = 45$ dB(A) bedraagt, de L_{knaal} per schot gemiddeld mag bedragen: $45 - 10\log(720) + 33 = 49$ dB(A).

Samengevat: "het" geluidsniveau mag op deze locatie bedragen voor een:

Civiele schietbaan	39 dB(A) per schot
Willekeurige inrichting	45 dB(A) continu
Inrichting met pulsachtig geluid	46 dB(A) per puls
Militaire schietinrichting	49 dB(A) per schot

De drie conclusies worden hiermee bevestigd.

Organisatiestructuur:

Voor wat betreft het beleid dat wordt gevoerd inzake het gebruik van de munitie en de kleiduiven bij het Kleiduivenschieten, wordt onder verantwoordelijkheid van het Dagelijks Bestuur door professionals van het Bondsbureau met de Rijksoverheid overleg gevoerd. Dit geldt tevens voor het overleg dat wordt gevoerd ten aanzien van de realisering van A-, B- en C-accommodaties. Voor wat betreft de gesprekken inzake de Circulaire Schietlawaai laat de KNSA zich door een deskundig Milieuvadvisiebureau bijstaan. Dit geldt tevens voor de in concreto uit te voeren geluidsrapportages.

Knelpunten:

- Er is behoefte aan een landelijke topsportaccommodatie die minimaal geschikt is voor trainingen en wedstrijden op nationaal niveau voor alle disciplines.
- Er zijn te weinig initiatieven voor de ontwikkeling van zogenaamde regionale schietsportaccommodaties.
- Er is grote behoefte aan een handleiding voor C-accommodaties in al zijn facetten, waardoor ook subsidiegelden voor de realisering van dit soort accommodaties vrijkomen.
- De beschikbare ruimte voor de realisering van schietsportaccommodaties waar outdoor-disciplines beoefend kunnen worden, neemt zienderogen af.
- De discussie omtrent de eventuele negatieve gevolgen voor het milieu ten gevolge van schietsportbeoefening neemt toe.
- Er is nog onvoldoende bekend over de consequenties van het gebruik van alternatieve loodhagel bij het Kleiduivenschieten.
- Er is nog onvoldoende bekend over de consequenties van het gebruik van lood bij het Pistool- en Geweerschieten op indoor-accommodaties.

1.5 Organisatiestructuur

De huidige organisatiestructuur van de KNSA dateert uit 1968 ten tijde van het samengaan van de verenigingen Koninklijke Vereniging van Nederlandse Scherpschutters, Nederlandse Schietsportvereniging De Vrijheid en de Vereniging Nederlandse Luchtbuksfederatie. In de Algemene Vergadering van de KNSA zijn de aangesloten schietverenigingen vertegenwoordigd. De KNSA kent een Hoofdbestuur van 24 leden en een Dagelijks Bestuur van negen leden. De leden van het Dagelijks Bestuur worden gekozen door de Algemene Vergadering en maken ook deel uit van het Hoofdbestuur dat verder bestaat uit de voorzitters van de negen districten en van de zes landelijke technische commissies. Voor de dagelijkse gang van zaken in de KNSA is het Dagelijks Bestuur verantwoordelijk. Ter uitvoering van deze dagelijkse werkzaamheden wordt het Dagelijks Bestuur professioneel ondersteund door een in Amersfoort gevestigd bondsbureau.

De districten omvatten de volgende gebieden:

- District I : Groningen, Friesland, Drenthe
- District II : Overijssel, Noordoostpolder
- District III : Gelderland (Veluwe, Oostelijk Flevoland)
- District IV : Gelderland (Achterhoek, Betuwe)
- District V : Utrecht, Zuidelijk Flevoland, 't Gooi
- District VI : Noord-Holland
- District VII : Zuid-Holland
- District VIII : Noord-Brabant, Limburg
- District IX : Zeeland

Ook de districten kennen een Algemene Vergadering bestaande uit de in dat district gevestigde en bij de KNSA aangesloten schietverenigingen. Het districtsbestuur bestaat uit maximaal negen gekozen leden, namelijk een voorzitter, secretaris, penningmeester en maximaal zes Districts Technische Commissarissen. Deze Districts Technische Commissarissen kunnen worden benoemd voor de volgende wapengroepen:

Groot Kaliber Geweer	(GKG)
Klein Kaliber Geweer	(KKG)
Luchtgeweer	(LG)
Pistool	(P)
Historische Wapens	(HW)
Kleiduivenschieten	(Trap en Skeet)

Dit betekent dat in ieder district van iedere wapengroep een Districts Technische Commissaris is gekozen in de Algemene Vergadering van een district. Deze negen Districts Technische Commissarissen van één bepaalde wapengroep vormen tezamen de Landelijke Technische Commissie die derhalve bestaat uit negen leden en uit hun midden kiezen zij een voorzitter, secretaris en eventueel een penningmeester.

Het bestuur van de KNSA kan voor zijn advisering gebruik maken van commissies. De KNSA kent statutaire en niet-statutaire commissies. Statutaire commissies zijn de Commissie van Beroep, de Arbitragecommissie en de Kascommissie. Deze commissies worden benoemd conform de Statuten van de KNSA in de Algemene Vergadering of het Hoofdbestuur. De overige commissies zijn niet statutair bepaald en worden benoemd door het Dagelijks Bestuur van de Associatie. De niet-statutaire commissies moeten worden voorgezeten door een lid van het Dagelijks Bestuur. Op dit moment kent de KNSA de volgende niet-statutaire commissies:

- a. Juridische Commissie
- b. Medische Commissie
- c. Commissie Opleidingen
- d. Commissie Stimulering en Behoud Schietsportdeelname

Vanaf 1968 zijn in de organisatiestructuur van de KNSA slechts kleine wijzigingen in deze structuur doorgevoerd. De enige jaren geleden opgerichte Commissie Redactieraad en Commissie Topsport zijn weer opgeheven. De werkzaamheden die deze commissies verrichtten, worden nu vooral door professionals verricht. Op deze beleidsterreinen is de bestuurlijke verantwoordelijkheid ingevuld door een portefeuillehouder in het Dagelijks Bestuur voor het desbetreffende beleidsterrein. Inmiddels is ook voor het beleidsterrein Medische aangelegenheden een professional in de vorm van een sportarts aangetrokken, waardoor wellicht in de toekomst de Medische Commissie kan worden opgeheven.

Knelpunten:

- Er zijn signalen ontvangen dat het aantal districten en de indeling van deze districten niet meer passen in de huidige gewenste organisatie van de KNSA.
- De samenstelling en de grootte van het Dagelijks Bestuur en Hoofdbestuur belemmeren de snelheid van besluitvorming en de communicatie of kunnen deze in de toekomst belemmeren.
- Er wordt door verscheidene personen de wens geuit dat ter bevordering van de efficiency en ter voorkoming van misverstanden een aantal Landelijke Technische Commissies zou moeten worden samengevoegd.
- Er is behoefte aan meer Districtspromotoren.

- Het komt voor dat bestuurders van de KNSA tevens bestuurder zijn van een regionale organisatie van niet bij de KNSA aangesloten schietverenigingen. Als gevolg daarvan kan er een verstrengeling van belangen optreden, hetgeen de KNSA kan schaden.
- Het Hoofdbestuur legt in de Algemene Vergadering verantwoording af over het gevoerde beleid. De leden van het Hoofdbestuur, met uitzondering van de leden van het Dagelijks Bestuur, worden echter niet in de Algemene Vergadering gekozen maar in de districtsledenvergaderingen.

1.6 Financiën

De financiële situatie van de KNSA is nog immer gezond. Het vermogen van de KNSA is niet of nauwelijks afgenomen. De afgelopen jaren blijkt echter wel dat, als gevolg van de toename van activiteiten die de KNSA ontplooid heeft, de uitgaven zijn toegenomen. Daarnaast blijkt toch ook de huidige conjunctuur van invloed te zijn op de toename van uitgaven. De inflatie heeft de prijzen doen stijgen en ook personeelskosten zijn toegenomen. Voorts zijn de uitgaven toegenomen als gevolg van de verhoging van BTW waarvoor geen fiscale compensatie mogelijk is. Voor wat betreft de inkomsten zijn er als gevolg van het stabiliseren van het ledenaantal, niet meer contributie-inkomsten ontvangen. Wel meer inkomsten zijn gegenereerd uit subsidiegelden; echter, meer inkomsten uit subsidiegelden betekent volautomatisch ook meer uitgaven.

In 2000 zijn de Statuten en het Huishoudelijk Reglement zodanig gewijzigd dat de KNSA-districten niet meer automatisch jaarlijks een budget beschikbaar krijgen dat zo groot is als 10 % van de contributieafdracht van de schutters in het desbetreffende district. De Statuten zijn zodanig gewijzigd dat in totaal voor alle districten ter uitvoering van hun plannen beschikbaar is een bedrag zo groot als 12 % van de totale contributieafdracht, en vervolgens dienen districten een activiteitenplan en een daarbijbehorende begroting in op grond waarvan de definitieve budgetten worden toegewezen. Het is van belang dat de activiteitenplannen aansluiten bij het landelijk beleid van de KNSA zoals dit in verscheidene beleidsplannen door het bestuur van de KNSA en de Algemene Vergadering is vastgelegd. Derhalve is een uitvoeringsvoorschrift ontwikkeld waarin per beleidsterrein wordt omschreven welke activiteiten voor een bijdrage in aanmerking komen. Eind van het jaar 2000 zijn hiervoor de eerste plannen door alle districten ingediend. Gebleken is dat voor nog niet alle districten duidelijk is op welke wijze de activiteitenplannen moeten worden opgesteld en welke activiteiten voor een bijdrage in aanmerking komen. Inmiddels zijn met een aantal Districtsbesturen hierover gesprekken gevoerd. In de komende jaren zal moeten blijken of het systeem het resultaat oplevert dat hiermee is beoogd, namelijk een flexibelere inzet van de beschikbare gelden alsmede een goede afstemming op het landelijk beleid dat wordt gevoerd. De komende jaren zal tevens moeten blijken of deze vorm van budgettering het mogelijk maakt de districtsfinanciën door een accountant te laten controleren.

Organisatiestructuur:

Het Dagelijks Bestuur is verantwoordelijk voor het financieel beheer van de Associatie. Het Dagelijks Bestuur legt hiervoor verantwoording af aan het Hoofdbestuur dat op zijn beurt verantwoording aflegt aan de Algemene Vergadering. In de Algemene Vergadering van 1999 is besloten niet langer een Kascommissie te benoemen indien de jaarrekening door een registeraccountant wordt gecontroleerd. De afgelopen twee jaar is gebleken dat deze vorm van controle goed werkt. Eventueel zullen in de toekomst, indien ook districten aan een accountantscontrole worden onderworpen, de kascommissies in districten eveneens niet meer nodig zijn. Daarmee is reeds in de Statuten rekening gehouden. Wij hopen dat hiermee ook komt te vervallen de jaarlijkse opmerking van de accountant dat in zijn controle niet de onder

het beheer van de districten vallende financiële middelen zijn betrokken die immers niet zijn opgenomen in de jaarrekening. De uitvoering van het financieel beleid en de uitvoering van budgetbewaking geschiedt door het Bonds bureau. Het bureau communiceert hierover met de penningmeester.

Knelpunten:

- Aangezien de financiële middelen van de districten niet of niet geheel zijn opgenomen in de jaarrekening maakt de registeraccountant bij de controle nog immer een voorbehoud.
- Het nieuw ingevoerde budgetteringssysteem blijkt voor districten nog veel onduidelijkheden te bevatten.
- Er is niet of nauwelijks sprake van sponsoring.
- De conjunctuur in Nederland en de verhoging van de BTW zorgen voor grotere uitgaven. Daartegenover staat dat door de stabilisering van het ledenaantal met een gelijk blijvende contributieafdracht de inkomsten gelijk blijven.

1.7 Wedstrijdorganisatie

De KNSA organiseert jaarlijks de volgende wedstrijden:

- a. Internationale wedstrijden;
- b. Nederlandse Kampioenschappen;
- c. Districtskampioenschappen;
- d. Verscheidene postwedstrijden;
- e. Verscheidene competitiewedstrijden;
- f. Selectiewedstrijden;
- g. Klasseringswedstrijden;
- h. Open wedstrijden.

De Nederlandse Kampioenschappen, Districtskampioenschappen en klasseringswedstrijden zijn zogenaamde verplichte wedstrijden en moeten jaarlijks bij voldoende deelname worden georganiseerd. Alle andere hierboven genoemde wedstrijden zijn facultatieve wedstrijden. Uit gegevens blijkt dat het aantal deelnemers voor de verplichte wedstrijden voor een aantal disciplines terugloopt. Voor juniorschutters is een apart competitiesysteem ontwikkeld en de belangstelling hiervoor groeit jaarlijks. Deze landelijke competitie wordt jaarlijks afgesloten met een landelijk finaleweekend.

Klassering:

Deelname aan Nederlandse Kampioenschappen is in sommige gevallen verbonden aan een minimaal prestatieniveau. Dit betekent dat de schutter vooraf door middel van behaalde resultaten een bepaalde klassering moet hebben behaald. De klasseringseisen hiervoor worden jaarlijks door de Landelijke Technische Commissies vastgesteld. De klasseringsmomenten zijn per wapengroep verschillend.

Organisatiestructuur:

De organisatie van de Nederlandse- en Districtskampioenschappen berust respectievelijk bij de Landelijke Technische Commissie en de Districts Technische Commissaris. Tot op heden wordt, behoudens de publicatie in de wedstrijdkalender, geen gebruik gemaakt van professionele ondersteuning bij de organisatie van deze wedstrijden. Een aantal districten en Landelijke Technische Commissies organiseren buiten de verplichte kampioenschappen nog postwedstrijden, selectiewedstrijden en competities. De klassering wordt gevoerd door de Landelijke Technische Commissie die in de meeste gevallen uit haar midden één persoon

heeft aangewezen die de gegevens hiervan bijhoudt. De verwerking geschiedt in een automatiseringssysteem en is voor alle technische commissies verschillend van opzet. Zo kent de ene wapengroep een klassering op basis van een gemiddeld behaalde score over een bepaald minimumaantal wedstrijden en de andere wapengroep een klassering op basis van één of meerdere hoogst behaalde scores op een bepaald minimumaantal wedstrijden.

Knelpunten:

- Uit gegevens blijkt dat het aantal deelnemers voor wedstrijden voor een aantal disciplines terugloopt.
- De klasseringsmomenten zijn per wapengroep verschillend.
- De verwerking van de klasseringen wordt niet centraal gevoerd en hierbij wordt geen professionele ondersteuning verleend.
- Het huidige wedstrijdaanbod is niet meer van deze tijd en er is behoefte aan andere wedstrijdvormen c.q. wedstrijdssystemen.
- De klasseringsmethode is per wapengroep verschillend.
- Het huidige wedstrijdaanbod is niet of nauwelijks aantrekkelijk voor publiek. Er wordt nog te weinig gebruik gemaakt van de technologische mogelijkheden om de schietsportwedstrijden visueel aantrekkelijker te maken.

1.8 Schietverenigingen

Op dit moment zijn ruim 700 schietsportverenigingen aangesloten bij de KNSA. De procedure voor aanmelding bij de KNSA werkt als volgt. De vereniging meldt zich aan door overlegging van haar Statuten en het uittreksel bij de Kamer van Koophandel. Vervolgens worden deze bescheiden doorgestuurd naar het desbetreffende Districtsbestuur dat zorgdraagt voor de invulling van een standaardformulier. Indien het Dagelijks Bestuur de Statuten heeft goedgekeurd en het Districtsbestuur geen bezwaren heeft tegen toelating van deze vereniging, wordt de vereniging als aspirant-lid ingeschreven en als zodanig in het Bondstijdschrift "Schietsport" gepubliceerd. Vervolgens hebben alle aangesloten leden één maand de gelegenheid eventueel bezwaar te maken tegen de toelating van deze vereniging. Indien geen bezwaar wordt ontvangen, dan wel een bezwaar niet ontvankelijk wordt verklaard, wordt de schietvereniging als definitief lid ingeschreven en als zodanig gepubliceerd in het Bondstijdschrift "Schietsport". Vervolgens wordt de administratieve procedure van de inschrijving van de schutters van deze vereniging afgewerkt. Een schietvereniging is conform de statuten van de KNSA verplicht al haar schutters aan te melden. Uit de praktijk blijkt dat ondanks deze verplichting, een aantal verenigingen niet al haar leden bij de KNSA aanmeldt.

De KNSA kent nog geen overige kwaliteitscriteria voor verenigingen. Enige jaren geleden heeft de KNSA zich voorgenomen nadere kwaliteitscriteria op te stellen inzake veiligheid, accommodatie, administratie, kaderontwikkeling, wettelijke bepalingen zoals Verenigingenrecht, Wet Wapens en Munitie, enzovoorts. Als gevolg van grote werkdruk op andere beleidsterreinen is deze nadere invulling van de kwaliteitscriteria nog niet opgesteld. Wel is in de afgelopen jaren op onderdelen aangegeven waaraan verenigingen in het kader van verscheidene wetten en beleidsterreinen zouden moeten voldoen. Zo is in het kader van de Wet Wapens en Munitie ontwikkeld een standaard presentieregister, een schietbeurtenboekje en een standaard munitiestaat voor de uitgifte van munitie. Voorts is in het kader van de opleidingen ontwikkeld een nieuwe opleiding Basistrainer, een opleiding die door één of meerdere leden van een vereniging zou moeten worden gevolgd. Tevens zijn ontwikkeld de "Richtlijnen voor de bouw van schietsportaccommodaties", waarin in vervolg op de daarop

van toepassing zijnde wettelijke bepalingen is aangegeven op welke wijze een accommodatie afhankelijk van de disciplines die daar worden verschoten, zou moeten worden gebouwd.

Het is in de afgelopen jaren gebleken dat de verantwoordelijkheden voor besturen van schietsportverenigingen zienderogen toeneemt. De wet- en regelgeving die van toepassing is op alle sportverenigingen en in het bijzonder die van schietsportverenigingen, neemt toe. Tevens hecht de Nederlandse Overheid aan deregulering van de georganiseerde sport. Zorgvuldigheid en alertheid zijn voor schietsportverenigingen derhalve noodzakelijk. Hierbij valt te denken aan de Wet Wapens en Munitie en de daarop van toepassing zijnde Uitvoeringsvoorschriften, de Drank- en Horecawetgeving, het Verenigenrecht en de Milieuwetgeving. Voorts wordt het meer dan ooit van belang voor schietsportverenigingen hun activiteiten beleidsmatig te onderbouwen. Schietsportverenigingen moeten rekening houden met maatschappelijke ontwikkelingen zoals vergrijzing van de bevolking, het toenemend aantal allochtonen, het hoge individuele consumptieniveau, de uitbreiding van het vrijetijdsaanbod, de bewustwording van veiligheids- en gezondheidsaspecten, enzovoorts. Het lijkt dat schietsportverenigingen daar vaak niet op toegerust zijn en assistentie nodig hebben bij het ontwikkelen van beleid dat hierop anticipeert. De ondersteuning van verenigingen daartoe geschiedt op dit moment veel op ad hoc basis. Kortom, de ondersteuning is er in veel gevallen wel, maar niet gestructureerd en voor lang niet alle verenigingen zichtbaar en toegankelijk.

Knelpunten:

- Niet alle schietsportverenigingen melden hun leden conform het Huishoudelijk Reglement van de KNSA bij de KNSA aan.
- Schietsportverenigingen zijn zich niet altijd bewust van de maatschappelijke ontwikkelingen waarop geanticipeerd moet worden.
- Schietsportverenigingen zouden gestimuleerd moeten worden de kwaliteit van hun vereniging te verbeteren.
- Schietsportverenigingen zouden meer zichtbare, meer toegankelijke en gestructureerde ondersteuning voor de verbetering van hun kwaliteit van de KNSA moeten krijgen.
- De kwaliteit van schietsportverenigingen zou periodiek getoetst moeten worden.
- Niet alle in Nederland gevestigde schietsportverenigingen zijn lid van de KNSA.
- De taken en de verantwoordelijkheden voor schietsportverenigingen nemen, gezien de toenemende wet- en regelgeving alsmede de toename van deregulering, toe.

1.9 Sportgezondheidszorg

In het kader van beleidsterrein Sportgezondheidszorg maken wij onderscheid tussen de medische zorg in het kader van breedtesport en anderzijds medische zorg in het kader van topsportbeoefening.

Breedtesport:

Reeds een aantal jaren geleden is door een door TNO uitgevoerd onderzoek naar de risico's en veiligheid van sporten, geen enkele tak van de schietsport ook maar in beperkte mate als risicosport aangemerkt. Dit betekent dat er niet of nauwelijks blessures ontstaan als gevolg van het beoefenen van de schietsport. Misschien als gevolg hiervan is in de voorbije jaren niet veel aandacht besteed aan de gezondheidszorg in de schietsport. Althans in de voorbije jaren daar waar het de breedtesportbeoefening betreft. Immers, voor topsportbeoefening is wel hieraan in de afgelopen jaren de nodige aandacht besteed. Dit betekent dat er nog implementatie heeft plaatsgevonden van de medische zorg in onze opleidingen, dat er nog

geen onderzoek is verricht naar bepaalde factoren die blessurebevorderend kunnen zijn en dat er nog geen activiteiten in het kader van voorlichting via de geëigende communicatiekanalen heeft plaatsgevonden. Desalniettemin zijn er wel signalen die nopen het beleid ten aanzien van sportgezondheidszorg ook op de beoefening van breedtesport te richten. Deze signalen behelzen bijvoorbeeld de beoefening van de schietsport door jongeren op een zodanige leeftijd, dat de houding en het gewicht van het wapen risico's met zich zouden kunnen brengen. Voorts is het van belang aandacht te besteden aan zwangerschap tijdens schietsportbeoefening en zal bijzondere aandacht besteed moeten worden aan de luchtbehandelings situatie op schietsportaccommodaties. Immers, bij een ondeugdelijke luchtbehandeling in combinatie met een frequent gebruik van de schietsportaccommodatie kunnen risico's voor de gezondheid ontstaan.

Topsportbeoefening:

In 1989 is een sportarts, tevens oud-kernploeglid Pistoel, voor de sportmedische begeleiding van onze topsporters aangetrokken. Met de start van deze begeleider zijn er gesprekken gevoerd met de trainers/coaches en de schutters van deze kernploegen. Tijdens deze gesprekken is uiteengezet dat de sportmedische begeleiding tot doel heeft om op een zo gezond mogelijke wijze de topsport te beoefenen, in geval van blessures of ziekte een bijdrage aan de genezing te leveren en een zodanig behandeling te adviseren dat zo spoedig mogelijk weer een goede conditie wordt bereikt en dat uiteindelijk dit alles moet leiden tot een prestatieverbetering. Hiervoor was het noodzakelijk dat eerst de beginsituatie in beeld gebracht werd. In een groot sportmedisch onderzoek is een analyse gemaakt van de belasting en belastbaarheid. Voorts is via advisering omtrent een gezonde leefstijl en een fysieke training gestreefd naar de verbetering van de algemene conditie van de schutter en van zijn of haar schietsportprestaties. Aanvankelijk werd aangenomen dat een deel van deze begeleiding schriftelijk en telefonisch zou kunnen verlopen. Gebleken is echter dat dit bij een aantal schutters niet goed functioneert. In de beginfase in 1999 is tevens gebleken dat het bijhouden van een logboek niet of nauwelijks plaatsvond. Voorts is gebleken dat het moeilijk was te omschrijven welke fysieke training werd gedaan als die al uitgevoerd werd. Daarom is in overleg met de trainers/coaches van de Kernploegen Geweer en Pistoel besloten tot individuele gesprekken tijdens de Centrale Trainingen over te gaan. Eind 2000 bleek dat het voor een deel van de atleten en een deel van de ouders nog onduidelijk was wat nu precies de taken van de sportarts zijn en wanneer en wat er gemeld of overlegd moest worden. De keuringen in 1999 zijn verricht met gebruikmaking van de ruimte en faciliteiten van het Sport Medisch Centrum van de KNVB.

Voor wat betreft de Kernploeg Geweer is in 1999 gestart met een NOC*NSF BOK-project (Body Of Knowledge). Dit project werd uitgevoerd in samenwerking met het Aeromedisch Instituut te Soesterberg. Het doel van dit project was te bezien in hoeverre een verbetering van de fysieke conditie zou leiden tot verbetering van de schietsportprestaties. Daartoe zijn de junioren vooraf getest en werd een trainingsprogramma uitgereikt. Na afloop zou nog een test plaatsvinden. Deze test is door omstandigheden niet meer verricht. Desalniettemin zijn er duidelijke aanwijzingen dat de fysieke training een positief effect heeft gehad op de individuele prestaties van de kernploegleden. In 2000 is voorts tijdens de Centrale Trainingen een tweetal voordrachten door de sportarts verzorgd met betrekking tot de fysieke training en voeding. Nog niet veel aandacht is er besteed aan de paramedische c.q. mentale begeleiding van de kernploegleden.

In het najaar van 1999 is een begin gemaakt met de begeleiding van de leden van de Kernploeg Pistoel. Zo zijn alle leden van de Kernploeg Pistoel onderworpen aan een uitgebreide sportmedische keuring. Verder is, evenals bij de Kernploeg Geweer, de frequentie

van het bezoeken van Centrale Trainingen opgevoerd, omdat bleek dat de feedback bij individuele besprekingen tijdens deze trainingen beter verloopt. Verder is bij de Kernploeg Pistool veel aandacht besteed aan voeding, periodisering en de met periodisering verbandhoudende fysieke training.

De leden van de Kernploeg Kleiduiven zijn eveneens onderworpen aan een uitgebreide sportmedische keuring. Aan de hand van deze keuringen is voor junioren de preventieve, fysiotherapeutische, begeleidende training opgestart. Voor de twee kernploegleden die deelnamen aan de Olympische Spelen te Sydney in 2000, is een individueel afgestemd trainingsprogramma opgezet. Voorts is voor de beide kernploegleden in overleg met het Aeromedisch Instituut een onderzoek gedaan naar de gevolgen van een jetlag. Op basis van dit onderzoek is een individueel reisprogramma voor de Olympische Spelen opgesteld. Tenslotte is voor beide Olympische deelnemers mentale begeleiding verzorgd met het oog op de deelname aan de Olympische Spelen.

In zijn algemeenheid is tijdens de sportmedische onderzoeken gebleken dat een aantal leden van de verscheidene kernploegen beschikt niet over voldoende conditie, een misbalans tussen de totale belasting en de belastbaarheid, vermoeidheid en overige lichamelijke klachten c.q. kleine blessures.

Doping:

De afgelopen tijd is in overleg met het Nederlands Centrum voor Dopingvraagstukken (NeCeDo), het KNSA Dopingreglement ontwikkeld. Door middel van een serie artikelen in het Bondstijdschrift "Schietsport" zijn de KNSA-schutters op de hoogte gesteld van de consequenties van dit Dopingreglement. Als gevolg van de invoering van het Dopingreglement zijn verscheidene dopingcontroles bij Nederlandse Kampioenschappen op Olympische onderdelen uitgevoerd. Het aantal dopingcontroles wordt opgevoerd tot 32 controles in 2001. Gebleken is wel dat nog niet alle KNSA-sportschutters zich bewust zijn van de consequenties van het Dopingreglement en de daaruit voortvloeiende controles. Dit houdt mede verband met het feit dat tijdens Nederlandse Kampioenschappen niet uitsluitend wordt deelgenomen door topschutters maar ook door diegenen die zonder enige ambitie aan schietsportwedstrijden willen deelnemen. Het gevaar hierbij bestaat dat onbewust risico's gelopen worden met betrekking tot medicijngebruik, hetgeen tot gevolg kan hebben dat bij een controle iemand positief bevonden wordt zonder dat diegene zich daarvan vooraf bewust is geweest. Het is derhalve van belang de voorlichting met betrekking tot het Dopingreglement en de controles te vergroten. Het Dopingreglement biedt geen dispensatiemogelijkheid.

Organisatiestructuur:

Terwijl enige jaren geleden de beleidsvoorbereidende uitvoerende taken op het gebied van de sportgezondheidszorg nog in handen waren van de Medische Commissie van de KNSA, is dat nu voornamelijk een professionele aangelegenheid. Dit betekent dat in samenspraak met het Bonds bureau de sportarts voorstellen doet en zorgdraagt voor de uitvoering hiervan. Daarnaast doen ook de trainers/coaches van de kernploegen hun voorstellen ten aanzien van de medische begeleiding van topsporters. De uitvoering hiervan berust voor een belangrijk deel bij de daarvoor benoemde sportarts, maar het kan tevens zo zijn dat hiervoor andere deskundigen worden ingeschakeld. Op een zelfde wijze wordt de mentale begeleiding verzorgd.

Knelpunten:

- Er wordt nog niet voldoende aandacht gegeven aan de sportgezondheidsaspecten in het kader van de breedtesport.
- De mentale begeleiding voor topschutters is nog niet voldoende structureel.
- De Medische Commissie verricht geen werkzaamheden.
- Er is in het KNSA Dopingreglement geen dispensatiemogelijkheid.
- Er moet nog meer voorlichting gegeven worden inzake de gevolgen van het KNSA Dopingreglement en de daaruit voortvloeiende controles.
- Het is gebleken dat in een aantal gevallen de lichamelijke conditie van de kernploegleden niet voldoende is.
- Er is nog niet voldoende aandacht voor fysieke training van de kernploegleden.

1.10 Belangenbehartiging en Service- en Dienstverlening

De KNSA is als erkende landelijke organisatie voor het sportschieten in Nederland gesprekspartner van overheden en organisaties die direct of indirect bij de schietsport betrokken zijn. U moet daarbij denken aan Gemeenten, Provinciale Sportraden en Ministeries van Justitie, Financiën, Defensie, VROM en VWS. Gespreksonderwerpen met de verscheidene Ministeries zijn de Wet Wapens en Munitie, het medegebruik van Militaire Schietbanen, Milieu en de Realisering van Accommodaties. Het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (VWS) is verantwoordelijk voor sportzaken en derhalve de belangrijkste gesprekspartner en subsidiënt voor de KNSA. Ditzelfde Ministerie is tevens verantwoordelijk voor de erkende KNSA-opleidingen. De KNSA is internationaal gesprekspartner en belangenbehartiger op Europees en Wereldniveau en vanuit die verantwoordelijkheid is de KNSA lid van de International Shooting Sport Federation (ISSF), de Muzzle Loaders Association International Committee (MLAIC), de European Shooting Confederation (ESC) en de Association des Fédérations de Tir Sportif de la C.E. (AFTSC). Als gevolg van dit lidmaatschap is de KNSA betrokken bij de internationale regelgeving voor het sportschieten, alsmede betrokken bij de ontwikkeling van wet- en regelgeving op Europees niveau. Het lidmaatschap van de internationale schietsportfederaties betekent tevens dat KNSA-schutters kunnen deelnemen aan internationale evenementen zoals de Europese en de Wereldkampioenschappen, World Cup-wedstrijden en de Olympische Spelen. Op nationaal niveau is de KNSA lid van NOC*NSF die een belangrijk deel van de belangenbehartiging van de sportbeoefening in zijn algemeen voor haar rekening neemt. De taken van de belangenbehartiging voor de KNSA zijn in de afgelopen jaren aanzienlijk toegenomen. Dit komt enerzijds doordat de Overheid streeft naar deregulering en anderzijds door een opeenstapeling van problemen die op de sport in Nederland in zijn algemeen en op de schietsport in het bijzonder afkomen. De KNSA signaleert dat de criminalisering van sportschutters toeneemt. Te vaak wordt onterecht een verband gelegd tussen vuurwapencriminaliteit en legale wapenbezitters die lid zijn van een schietsportvereniging. Met name ten aanzien van dit onderwerp wordt regelmatig overleg gevoerd met het Ministerie van Justitie en verscheidene politie instanties in Nederland. Verder is de toenemende bewustwording ten aanzien van het milieu het gevolg van een toename van de noodzaak tot voortdurend overleg ten aanzien van de milieugevolgen van de schietsportbeoefening. Zo voert de KNSA al jarenlang overleg over het gebruik van loden hagel bij het Kleiduivenschietsen en de samenstelling van de kleiduiven zelf. Dit overleg wordt gevoerd met het Ministerie van VROM, waarbij het Ministerie van VWS is betrokken en NOC*NSF de KNSA bijstaat. Ten aanzien van het milieu wordt voorts frequent overleg gevoerd over de geluidsproductie die bij de outdoor schietsportdisciplines ontstaat. Ook daarover wordt overleg gevoerd met het Ministerie van VROM, maar ook met het Ministerie van Defensie die

immers een belangrijke eigenaar is van de Militaire Schietbanen in Nederland, waarvan vele KNSA-schutters gebruik maken. Voor wat betreft de overige wet- en regelgeving, waarbij moet worden gedacht aan de Drank- en Horecawetgeving en het Verenigenrecht, wordt voornamelijk overleg gevoerd met NOC*NSF die een belangrijk deel van deze belangenbehartiging voor haar rekening neemt. In die belangenbehartiging is het van belang dat de KNSA alert blijft op de specifieke situatie van schietsportverenigingen.

Behoudens deze algemene belangenbehartiging levert de KNSA een primair service- en dienstenpakket aan de aangesloten verenigingen en sportschutters. Dit primaire service- en dienstenpakket, zoals een collectieve WA- en Rechtsbijstandverzekering, het verzorgen van de ledenadministratie voor aangesloten verenigingen en het uitgeven van het maandelijkse Bondstijdschrift "Schietsport", zijn belangrijke basisvoorzieningen voor sportschutters en verenigingen. Daarnaast bestaat het dienstenpakket uit een aantal secundaire diensten die geen automatisch gevolg van het lidmaatschap zijn, maar waar verenigingen en schutters desgewenst gebruik van kunnen maken. Deze secundaire dienstverlening bestaat uit de volgende onderdelen.

- a. Advisering bij de realisering van schietsportaccommodaties of de verbouwing hiervan.
- b. Ondersteuning bij gesprekken met externe instanties zoals lokale en provinciale overheden, sportraden, pers en militaire autoriteiten.
- c. Bemiddeling bij problemen die zich kunnen voordoen bij diegenen die beschikken over een verlof tot het voorhanden hebben van een schietwapen.
- d. Het voeren van gerechtelijke procedures voor verenigingen en schutters.
- e. Ondersteuning en advisering bij het opzetten en ontwikkelen van promotieactiviteiten voor verenigingen.
- f. De organisatie van wedstrijden zowel op landelijk als op districtsniveau.
- g. De organisatie van trainingen voor nieuwe leden van een schietsportvereniging.
- h. De organisatie van trainingen in het kader van Talenterkenning en –ontwikkeling alsmede trainingen voor topschutters.
- i. De deelname aan internationale wedstrijden door kernploegleden.
- j. Het organiseren van verscheidene kaderopleidingen gericht op training geven, verenigingsmanagement of wedstrijdorganisatorische aangelegenheden.

Ten aanzien van de primaire dienstverlening wordt onderzocht in hoeverre deze kan worden uitgebreid met een extra verzekeringspakket, bijvoorbeeld ten aanzien van de schietsportattributen en een opstal- en inboedelverzekering voor accommodaties. Voor wat betreft de secundaire dienstverlening wordt onderzocht in hoeverre kunnen worden aangeboden trainingen voor sportschutters die niet direct de ambitie hebben om topschutters te worden, maar ook niet in aanmerking komen voor trainingen voor nieuwe leden. Ten aanzien van de accommodaties voor verenigingen is inmiddels een projectvoorstel geschreven voor de ontwikkeling van een handleiding voor zogenaamde C-accommodaties. Nadere informatie hierover treft u aan bij paragraaf 1.4.

Organisatiestructuur:

De algemene belangenbehartiging van de KNSA is een primaire verantwoordelijkheid van het Dagelijks Bestuur. Daarin wordt het Dagelijks Bestuur in de uitvoering professioneel ondersteund door het Bonds bureau. Ten aanzien van de primaire en secundaire dienstverlening voor verenigingen en sportschutters geldt hetzelfde en daarin is tevens op een aantal beleidsterreinen in de uitvoering een taak weggelegd voor de districten en commissies.

Knelpunten:

- De primaire dienstverlening functioneert goed, maar zal mogelijkerwijs op een aantal punten nog uitgebreid moeten worden.
- De secundaire dienstverlening naar sportschutters, in het bijzonder daar waar het de training betreft, zal tijdelijk moeten worden uitgebreid totdat voldoende kader bij verenigingen aanwezig is om deze taken op zich te kunnen nemen.
- De toenemende problematiek ten aanzien van schietsportbeoefening in Nederland en de belangenbehartiging die daarbij noodzakelijk is.

1.11 Communicatie

Voor wat betreft de communicatie kan een tweedeling gemaakt worden in de volgende gebieden, namelijk interne communicatie en externe communicatie.

Interne communicatie:

Bij de interne communicatie onderscheiden wij drie doelgroepen, namelijk de aangesloten sportschutters, de schietverenigingen en de KNSA-bestuurders. Voor de interne communicatie naar de aangesloten sportschutters wordt gebruik gemaakt van het Bondstijdschrift dat maandelijks verschijnt en aan alle aangesloten sportschutters wordt toegezonden. Het bondstijdschrift "Schietsport" wordt tevens voor de aangesloten schietverenigingen als communicatiemiddel beschouwd. De interne communicatie naar de aangesloten schietverenigingen verloopt verder via een mailing die eens per kwartaal naar alle verenigingsbesturen wordt gezonden. De Districtsbesturen kunnen gebruik maken van de mogelijkheid om eens per kwartaal een nieuwsbrief mee te zenden naar de in hun district gevestigde schietverenigingen. De interne communicatie richting KNSA-bestuurders verloopt via incidentele brieven, incidentele vergaderingen c.q. bijeenkomsten en de statutair vastgelegde vergaderingen als die van het Hoofdbestuur, het Districtsbestuur en de Commissievergaderingen, en een regelmatig verschijnend Bestuurs-informatiebulletin.

In 2000 is door een extern marktonderzoeksbureau een lezersonderzoek naar de waardering voor ons bondstijdschrift "Schietsport" uitgevoerd, met als doel inzicht te verkrijgen in het leesgedrag en de waardering voor dit tijdschrift. Uit dit lezersonderzoek is een aantal conclusies getrokken, waaruit onder andere bleek dat de lezers - de aangesloten sportschutters - in het algemeen tevreden zijn over het bondstijdschrift. Lay-out en inhoud (met name de actuele informatie en een aantal vaste rubrieken) kregen een ruime voldoende. Uit het lezersonderzoek kwam tevens de wens naar voren voor een nieuwe rubriek met sporttechnische vragen en antwoorden en meer informatie over sportwapens, de wapenwetgeving en achtergrondinformatie over zaken die van belang c.q. interessant zijn voor de (recreatieve) sportschutter.

Omdat een verbetering van de lay-out, in kleur en opmaak, het leesgedrag positief beïnvloedt en een ontwerp van een blad regelmatige vernieuwing behoeft, is - mede aan de hand van dit lezersonderzoek - besloten de lay-out aan te passen en tevens enkele wijzigingen in de redactionele formule aan te brengen. In januari 2001 is het eerste exemplaar van de vernieuwde "Schietsport" uitgekomen met daarin ook een nieuwe rubriek van de sportarts over actuele medische zaken.

Internet:

Al enige tijd zijn wij ons bewust van het toenemende belang van de internetcommunicatietechnologie (ICT) in de samenleving. Het aantal internetaansluitingen in Nederland groeit explosief en een eigen presentatie van de KNSA op de World Wide Web is onontbeerlijk. De KNSA beoogt met haar website niet alleen bereikbaar te zijn voor de bij

haar aangesloten schietsportverenigingen en sportschutters, maar ook voor diegenen die daartoe nog niet behoren maar wel geïnteresseerd zijn in de schietsportbeoefening. Voorts moet onze internetsite voor externe instanties een belangrijk medium voor informatievoorziening zijn. Met inachtneming van deze doelgroepen is in de achterliggende periode een professionele website ontwikkeld die algemene informatie biedt over de schietsport en de diversiteit in de beoefening hiervan, alsmede over de KNSA als overkoepelende schietsportorganisatie in Nederland. Op dit moment biedt de website actuele informatie zoals actuele berichtgevingen en de wedstrijdkalender alsmede een overzicht van schietsportverenigingen per regio, althans voor die verenigingen die hiervoor toestemming hebben gegeven.

Uit het in 2000 gehouden lezersonderzoek "Schietsport" blijkt dat de KNSA website niet alle reeds bestaande communicatiemiddelen kan vervangen. Hoewel uit het onderzoek bleek dat een meerderheid van de geënquêteerden reeds de beschikking heeft over een internetaansluiting, is de minderheid hiervan bereid de actuele informatie die normaal gesproken in ons Bondstijdschrift "Schietsport" wordt gepubliceerd, ook daadwerkelijk op internet te raadplegen zodra deze informatie voorhanden zou zijn. Voorts is gebleken dat het van belang is, mede ook in verband met de efficiëntie van onze werkzaamheden, de website een interactieve functie te geven in de toekomst.

Externe communicatie:

In een externe communicatie gaan wij uit van twee groepen, te weten: externe relaties zoals overheidsorganen, militaire autoriteiten en belangenorganisaties. De tweede groep externen is de Nederlandse pers. Zowel richting de externe relaties als de Nederlandse pers wordt geen actief communicatiebeleid gevoerd. Het communicatiemiddel naar externe relaties is eveneens het Bondstijdschrift "Schietsport" dat naar een select aantal externe relaties wordt toegezonden, en incidentele mondelinge dan wel schriftelijke contacten. De communicatie naar de pers verloopt eveneens in een aantal gevallen via het Bondstijdschrift "Schietsport" en via schriftelijke en mondelinge contacten. Bovendien worden op sporttechnisch gebied incidenteel persberichten verstuurd met betrekking tot Nederlandse deelname aan internationale wedstrijden en uitslagen tijdens nationale en internationale kampioenschappen.

Knelpunten:

- Er is geen extern en intern communicatieplan.
- De externe communicatie naar de Nederlandse pers moet beter gestructureerd worden.
- De interne communicatie binnen de KNSA is nog niet optimaal. Er zal meer gebruik gemaakt moeten worden van de huidige technologische mogelijkheden zoals e-mail verkeer.
- De Website van de KNSA zal in de komende jaren uitgebreid moeten worden en een belangrijkere functie moeten gaan innemen.

1.12 Professionalisme

Als gevolg van het toenemen van taken en verantwoordelijkheden voor de georganiseerde sport in Nederland en dus ook voor de KNSA is de noodzaak tot verder professionaliseren gegroeid. Zoals alle sportbonden in Nederland wordt ook de KNSA geleid door een gekozen bestuur. Bij de KNSA gaat het in dit geval om een door de Algemene Vergadering gekozen Dagelijks Bestuur, bestaande uit negen bestuursleden. Deze bestuursleden zijn onbezoldigd en oefenen in het dagelijks leven naast hun vrijwillige bestuursfunctie nog een beroep uit. Het is derhalve onontkoombaar dat professionals het grootste deel van de uitvoerende werkzaamheden voor hun rekening nemen. Deze professionals adviseren het Dagelijks

Bestuur ten aanzien van beleidsontwikkeling en dragen uiteindelijk zorg voor de uitvoering. In de afgelopen jaren is deze noodzaak tot verdere professionalisering geëffectueerd door de benoeming en aanstelling van meer professionals. Deze professionals zijn te verdelen in verscheidene categorieën. Een centrale functie binnen alle professionals wordt ingenomen door het Bonds bureau, dat is gehuisvest in Amersfoort. Het Bonds bureau staat onder leiding van een directeur, die tevens de Dagelijks-Bestuursvergaderingen bijwoont. Het Bonds bureau wordt voorts bezet door zeven in loondienst zijnde medewerkers, zowel beleidsmedewerkers als administratieve medewerkers, die bestuurlijk en professioneel ondersteuning op alle beleidsterreinen geven. Daarnaast zijn benoemd of worden op freelance-basis ingeschakeld op het beleidsterrein Opleidingen circa 20 docenten, op het beleidsterrein Topsport trainers/coaches van de Kernploegen en trainers in het kader van Talenterkenning en –ontwikkeling voor de regionale selectietrainingen. Voorts worden voor de beleidsterreinen Juridische advisering, Milieutechnische advisering, Opleidingen en Accommodaties externe instanties ingeschakeld om de KNSA te ondersteunen.

Knelpunten:

- De sporttechnische begeleiding zowel voor de kernploegen als voor de regionale activiteiten in het kader van Talenterkenning en –ontwikkeling moet nog verder geprofessionaliseerd worden. Dit betekent dat de vergoedingen meer afgestemd moeten worden op de daadwerkelijke werkzaamheden en de zwaarte van de functies.
- Het Bonds bureau zal nog meer dan tot nu toe het geval is, een centrale functie in de totale professionele ondersteuning moeten innemen. Willen wij de gestelde taken en ambities van een moderne sportbond blijven vervullen en waarmaken, dan lijkt de conclusie gerechtvaardigd dat aan uitbreiding van het aantal professionals in de komende jaren niet valt te ontkomen.

Hoofdstuk 2 Uitgangspunten per beleidsterrein

In dit hoofdstuk geven wij u per beleidsterrein op basis van de in hoofdstuk 1 genoemde analyse en beschrijving van de knelpunten de uitgangspunten en doelstellingen voor de komende jaren, in ieder geval tot en met 2004. Een gedetailleerde uitwerking per beleidsterrein wordt niet gegeven. Hiervoor zal het bestuur in de loop der tijd uitvoeringsvoorstellen vaststellen.

2.1 Opleidingen

Voor het beleidsterrein Opleidingen zal een uitgebreide beleidsnotitie worden samengesteld. Voor de nadere uitwerking van doelstellingen en activiteiten in de toekomst, zal deze beleidsnotitie geraadpleegd kunnen worden.

Doelstelling:

Door de ontwikkeling, het aanbieden en organiseren van opleidingen beoogt de KNSA de deskundigheid op elk gebied van de schietsport te bevorderen, hetgeen uiteindelijk de schietsport in zijn algemeenheid in voornamelijk kwalitatieve maar ook in kwantitatieve zin moet verbeteren.

Beleidsactiviteiten voor de komende periode:

- Het opleiden van sporttechnisch kader tot op het niveau van Trainer-B.
- Het opleiden van sporttechnisch kader tot op het niveau van Trainer-A Pistoel, Geweer en Kleiduiven.
- Het opleiden van sporttechnisch kader tot op het niveau van Basistrainer Pistoel/Geweer en Kleiduiven.
- Het bijscholen van Trainers-B.
- Het bijscholen van Trainers-A, welke zijn opgeleid vóór 1995.
- Het bijscholen van Trainers-A, welke zijn opgeleid na 1994.
- Het opleiden van wedstrijdorganisatorisch kader tot op het niveau van Baancommandant en Keurmeester.
- Het bijscholen van wedstrijdorganisatorisch kader.
- Het opleiden van wedstrijdorganisatorisch kader tot Wedstrijd-Jury.
- Het ontwikkelen en implementeren van de opleiding Wedstrijd-leider.
- Het opleiden van wedstrijdorganisatorisch kader tot op het niveau van wedstrijd-leider.
- Het opleiden van verenigingskader tot Veiligheidscommissaris, met als doel de veiligheid tijdens trainingsavonden te bevorderen.
- Het geven van inzicht in de toepassing van de Wet Wapens en Munitie voor verenigingsbestuurders en schutters door het aanbieden van de cursus Wet, Wapens en Munitie.
- Het ontwikkelen en implementeren van de cursus Bestuurskader, gericht op het verbeteren van de kwaliteit van de vereniging.
- Het scholen en bijscholen van docenten voor de opleidingen Basistrainer en Wedstrijdorganisatorisch Kader.
- Het ontwikkelen en implementeren van cursussen Schietvaardigheid Pistoel, Geweer en Kleiduiven voor schutters die hiervoor bij hun eigen vereniging geen trainer kunnen consulteren.
- Het onderzoeken in hoeverre opgeleide Basistrainers actief zijn.

- Sportschutters, bestuurders en huidig kader informeren over en interesseren voor het huidige en toekomstige opleidingsaanbod.

2.2 Stimulering en Behoud Schietsportdeelname

Voor het beleidsterrein Stimulering en Behoud Schietsportdeelname wordt regelmatig een interne beleidsnotitie ontwikkeld dan wel worden Uitvoeringsvoorschriften door het Dagelijks Bestuur vastgesteld. In deze paragraaf van het Meerjarenbeleidsplan beperken wij ons tot de hoofdlijnen van onze uitgangspunten en de doelen die wij in de komende jaren nastreven.

Doelstelling:

De KNSA stelt zich ten doel activiteiten te ontwikkelen en te stimuleren die moeten bijdragen aan de werving van nieuwe beoefenaars van de schietsport en het behoud van deze sportschutters bij de bij de KNSA aangesloten schietsportverenigingen. Voorts stelt de KNSA zich ten doel de verenigingen die in aanmerking komen voor het KNSA-lidmaatschap maar nog geen KNSA-lid zijn, alsnog bij de KNSA te betrekken.

Beleidsactiviteiten voor de komende periode:

- Er zullen meer activiteiten ontwikkeld moeten worden om het verloop van leden bij schietsportverenigingen terug te brengen van 4.500 naar 2.000 per jaar.
- Er moeten nieuwe activiteiten ontwikkeld worden om de niet bij de KNSA aangesloten schietsportverenigingen die wel voor dit lidmaatschap in aanmerking komen, alsnog bij de KNSA te betrekken.
- Er moet een systeem en structuur ontwikkeld worden om verenigingen bij te staan bij de beleidsmatige aanpak van de stimulering en het behoud van de schietsportdeelname binnen hun eigen vereniging, bijvoorbeeld door middel van een mentorschap.
- De Districtsbesturen moeten gestimuleerd worden om daar waar nog geen Districtspromotor benoemd is, dit alsnog te doen. Daar waar de districten reeds over een Districtspromotor beschikken, zal moeten worden onderzocht in hoeverre de Districtspromotor een breder terrein dan alleen sportstimulering kan omvatten. Er moet worden onderzocht in hoeverre de Districtspromotor de rol van mentor op zich kan nemen.

Uitvoering van activiteiten en integrale acties:

Ten aanzien van Districtspromotoren zal in overleg met de afdeling Opleidingen moeten worden bezien in hoeverre een opleiding kan worden ontwikkeld voor Districtspromotoren dan wel voor mentoren die verenigingen kunnen bijstaan bij de ontwikkeling van een beleidsplan voor verenigingen. Voorts zal meer dan tot nu toe het geval is geweest, aandacht gegeven moeten worden aan het Verenigings Promotie Ondersteunings Project (VPOP) en zullen de verenigingen daarmee meer bekend gemaakt moeten worden, in het bijzonder ten aanzien van de voordelen die dit project biedt. Tevens moet worden onderzocht in hoeverre de activiteiten van het Verenigings Promotie Ondersteunings Project en dan in het bijzonder de inzet van een Basistrainer, gecontinueerd kunnen worden. In de steun die de Districtspromotoren of mentoren aan verenigingen verlenen, moet nadrukkelijk rekening gehouden worden met de maatschappelijke ontwikkelingen die van invloed zijn op de sportbeoefening in Nederland.

Ten aanzien van de nog te ontwikkelen kwaliteitscriteria voor schietsportverenigingen moet, in overleg met de afdeling Opleidingen, worden onderzocht in hoeverre Districtspromotoren

en/of nog op te leiden mentoren een rol kunnen vervullen in de steun aan verenigingen om uiteindelijk op het niveau van de desbetreffende kwaliteitsnorm te belanden.

In overleg met de Landelijke Technische Commissies en de professionals moet worden bezien in hoeverre de Commissie Stimulering en Behoud Schietsportdeelname en de Districtspromotoren een bijdrage kunnen leveren in het verbeteren en aantrekkelijker maken van het huidige wedstrijdaanbod. Dit mede in verband met het verloop van leden bij schietsportverenigingen.

2.3 Topsport

De activiteiten voor de komende periode in het kader van topsport komen alle voort uit het in het jaar 2000 door de Algemene Vergadering goedgekeurde Topsportbeleidsplan dat zich uitstrekt over een tijdspanne tot en met 2004, de Olympische Spelen in Athene. Gegeven de gedetailleerde opzet van dit Topsportbeleidsplan en gegeven ook het feit dat een Uitvoeringsvoorschrift is ontwikkeld voor talentherkenning en -ontwikkeling, zullen wij ons in deze paragraaf beperken tot de hoofdlijnen van dit beleid. Voor een gedetailleerde omschrijving hiervan verwijzen wij naar de eerder genoemde notities.

Hoofddoelstelling:

De KNSA ontwikkelt en voert uit een Topsportbeleid. Met dit Topsportbeleid beogen wij een vergroting van de bekendheid van de schietsportbeoefening in Nederland en van de uitstraling en betrokkenheid binnen onze eigen organisatie. De vergroting van de bekendheid van de schietsportbeoefening wordt bereikt door meer publiciteit voor de schietsport, zowel door de schrijvende pers dan wel de radio en televisie. Deze vergroting van de bekendheid met de schietsport is van belang voor een toename van het aantal beoefenaars van de schietsport, alsmede voor een betere uitstraling en acceptatie van onze sport. Tenslotte draagt het bij tot een mogelijke identificatie van diegenen die de schietsport reeds beoefenen. Wij menen dat topsportbeoefening - en de daaruit voortvloeiende noodzakelijke prestaties - een belangrijke bijdrage aan deze doelstelling kan leveren.

Op grond van bovengenoemde hoofddoelstelling, is een aantal subdoelstellingen te formuleren. Wij geven u hierbij een overzicht:

- Binnen vier jaar dient op alle topsportdisciplines een finaleplaats op Europese Kampioenschappen, Wereldkampioenschappen of eventueel World Cups te worden behaald.
- Tijdens de Olympische Spelen van 2004 dient in ieder geval op de Kleiduivenonderdelen, de Geweeronderdelen en de Pistoelonderdelen ten minste één deelnemer naar deze Spelen te worden afgevaardigd.
- Gezien de bovenomschreven hoofddoelstelling, zullen wij in de komende jaren meer prioriteit geven aan de Olympische disciplines.
- De trainingsintensiteit - en de daarbij behorende begeleiding - moet worden opgevoerd.
- Er moet binnen het individueel trainingsprogramma van de kernploegleden meer aandacht gegeven worden aan fysieke training.
- Het competitie-element binnen de schietsport in Nederland, dan wel in samenwerking met het buitenland, moet worden uitgebreid.
- Door middel van deskundigheidsbevordering dient meer aandacht te worden besteed aan talentherkenning en -ontwikkeling, alsmede het enthousiasmeren voor de beoefening van schietsport op topsportniveau.

- In een verdere prioriteitstelling van topsportdisciplines moet meer rekening gehouden worden met het beschikbare potentieel.
- De marketingmogelijkheden zoals publiciteit, sponsoring, enzovoorts, dienen als gevolg van betere prestaties in de toekomst uitgebreid te worden.

2.3.1 De Nationale Kernploegen

De huidige structuur van de kernploegen kan grotendeels gehandhaafd worden. Wel zullen wij onderzoeken in hoeverre het mogelijk en wenselijk is alle Geweeronderdelen samen te voegen tot één kernploeg, eventueel met een uitbreiding van de sporttechnische begeleiding. Voorts zullen wij onze prioriteiten, daar waar het de uitvoering van activiteiten en de daaraan verbonden consequenties betreft, flexibeler moeten stellen. Dit betekent dat zo lang voor bepaalde disciplines niet of niet voldoende potentieel voor topsportbeoefening aanwezig is, hetgeen het gevolg kan zijn van de geringere populariteit van de desbetreffende discipline of het gebrek aan accommodaties voor die desbetreffende discipline, deze disciplines ook minder de prioriteit zullen verdienen. Wij zullen er voorts naar streven dat meer dan tot nu toe het geval is geweest, de kernploegen worden samengesteld niet uitsluitend op grond van de huidige prestaties maar minstens ook op grond van de potentie, ambitie en het enthousiasme van de sportschutter, maar vooral ook de bereidheid zich niet alleen schietsporttechnisch maar ook fysiek en mentaal te trainen. Concreet betekent dit dat een deel van een kernploeg moet bestaan uit junioren, zijnde schutters jonger dan 21 jaar.

2.3.2 Trainingen en wedstrijden

a. **Trainingen centraal en individueel**

Voor die disciplines die in de komende jaren prioriteit krijgen, zal het aantal Centrale Trainingen worden uitgebreid. Dit betekent dat in ieder geval tijdens de voorbereidingsperiode minimaal één keer per week een Centrale Training moet plaatsvinden. Voorts zullen kernploegleden wekelijks een individueel trainingsprogramma met de trainer bespreken. Dit individueel trainingsprogramma moet zo worden opgesteld, dat rekening wordt gehouden met de periodiseringsmethodiek bestaande uit een voorbereidingsperiode, een wedstrijdperiode en een overgangperiode. Tijdens de voorbereidingsperiode moet de trainingsintensiteit worden opgevoerd met uiteindelijk een maximale trainingsintensiteit van minimaal 20 uur per week, waaronder vier uur fysieke training. Deze maximale trainingsintensiteit moet bij junioren langzaam worden opgebouwd. Tijdens de wedstrijdperiode dient twee weken vóór de vooraf in overleg met de trainer vastgestelde piekmomenten, eveneens de maximale trainingsintensiteit van 20 uur bereikt te zijn. Tijdens de overgangperiode kan vervolgens de trainingsintensiteit worden afgebouwd en is het noodzakelijk een aantal weken, nader in overleg met de trainer vast te stellen, geen enkele schietactiviteit te verrichten. Tijdens deze periode is het wel van belang dat de fysieke training wordt voortgezet. Deze normen moeten bekend gemaakt worden aan potentiële kernploegleden, en voordat zij eventueel in aanmerking komen voor de kernploeg, dienen zij zich daarvoor in de vorm van een intentieverklaring, hieraan te conformeren. Wij zullen vervolgens voor diegene die aan deze minimale normen voldoet, de mogelijkheden onderzoeken tot het uitbreiden van onze faciliteiten. Deze faciliteiten behelzen een toename van de Centrale Trainingen, een uitbreiding van de vergoedingen voor reiskosten en munitie, enzovoorts.

b. **Deelname wedstrijden en uitzendlimieten**

Het huidige systeem voor uitzendlimieten zal worden gehandhaafd. Voorts zullen voor die disciplines die in de komende jaren de prioriteit krijgen, het aantal B-wedstrijden worden uitgebreid.

c. **Competitie**

Zoals uit de analyse duidelijk is geworden, is er in Nederland niet of nauwelijks sprake van een competitie-element voor kernploegleden. Wij zullen de mogelijkheden bezien om in Nederland dit competitie-element in ieder geval te verbeteren en wij zullen onderzoeken of het mogelijk is daartoe aansluiting te vinden bij andere landen, zoals bijvoorbeeld Duitsland. Het is verder van belang dat bij de vaststelling van de Nederlandse wedstrijdkalender, zeker daar waar het Nederlandse Kampioenschappen betreft, rekening wordt gehouden met de periodisering van de leden van de kernploegen. Dit betekent dat de Landelijke Technische Commissies die verantwoordelijk zijn voor de organisatie en planning van Nederlandse Kampioenschappen, daarover overleg moeten voeren met de trainers/coaches die inzicht hebben in de periodisering van de verschillende leden van de kernploegen.

2.3.3 De topsportstatus van een discipline

Voor een verdere prioriteitstelling binnen alle topsportdisciplines is het van belang eerst te onderzoeken wanneer sprake is van een topsportdiscipline. Op dit moment is het uitgangspunt dat alle disciplines die in internationaal verband worden beoefend, hetzij in ISSF-verband of in MLAIC-verband, de status "topsportdiscipline" krijgen toegekend. Voorts zal op grond van een nadere prioriteitstelling voor de toekomst alsmede op grond van de door NOC*NSF opgestelde criteria voor topsportdisciplines, een nadere definiëring moeten plaatsvinden.

2.3.4 Sporttechnische begeleiding en deskundigheidsbevordering

a. **Deskundigheidsbevordering**

Met name in de Trainer-A- en de Trainer-B-opleiding zijn, vooruitlopend op de accordering van dit beleidsplan, nieuwe elementen ingevoerd. Tijdens de Trainer-A-opleiding wordt aandacht besteed aan mentale training en begeleiding, aan periodisering en fysieke training. De Trainer-B-opleiding gaat dieper op deze onderwerpen in en behandelt voorts het managen van een regioteam, de ontwikkelingsfasen van de gevorderd wedstrijdschutter en de topschutter, en de scoutings- en selectiecriteria voor talenten. Tevens dient de Trainer-B-in-opleiding stage te lopen bij een regioselectie.

b. **Sporttechnische begeleiding**

Wij zullen het functioneren van de huidige trainers/coaches, zowel op landelijk als op regionaal niveau, moeten beoordelen. Daarvoor zullen in de komende tijd gesprekken plaatsvinden, eventueel met deze trainers/coaches, dan wel daar waar het de trainers/coaches van de regio-toptrainingen betreft, met de desbetreffende Landelijke Technische Commissies. Indien nodig, zal afscheid genomen moeten worden van trainers/coaches waarbij op basis van objectieve criteria de conclusie is getrokken dat deze trainers/coaches niet in staat zijn dan wel in staat zijn gebleken de doelstellingen zoals wij die gesteld hadden, ten uitvoer te brengen. Wij zullen tevens moeten onderzoeken of de huidige trainers/coaches geschikt en in staat zijn om de plannen die voortkomen uit dit Topsportbeleidsplan ten uitvoer te brengen. Immers, de plannen zoals wij die voorstaan, betekenen voor een aantal disciplines en de daaraan verbonden kernploegen en hun trainers een aanzienlijke uitbreiding van activiteiten.

2.3.5 Talenterkenning en -ontwikkeling

- De belangrijkste pijler voor onze talenterkenning en -ontwikkeling betreft de regio-toptrainingen. Uit de analyse van knelpunten en aandachtspunten blijkt dat logistiek gezien de opzet van de regio-toptrainingen in de meeste gevallen goed verloopt. Het blijkt echter ook dat de inhoud van deze trainingen en de kwaliteit en intensiteit van deze trainingen niet

of niet voldoende recht doen aan de doelstellingen van talentherkenning en -ontwikkeling. Derhalve dienen de volgende acties op het gebied van regio-toptrainingen plaats te vinden:

- De trainingsintensiteit voor de deelnemers aan de regio-toptrainingen dient opgevoerd te worden. Concreet betekent dit dat in de voorbereidingsperiode de trainingsintensiteit oplopend moet zijn, uiteindelijk naar minimaal 15 uur per week. Aan de deelnemers aan de regio-toptrainingen dient deze norm kenbaar gemaakt te worden en zij dienen ook daarvoor een intentieverklaring te tekenen. Verder zal het aantal centrale regio-toptrainingen van zes moeten worden uitgebreid naar negen.
- Minimaal de helft van het aantal deelnemers aan de regio-toptrainingen dient te bestaan uit junioren, zijnde schutters jonger dan 21 jaar.
- De regio-toptrainer moet meer dan alleen de uitvoering van de trainingen verzorgen. Deze trainer zal tevens individuele trainingsprogramma's met de deelnemers moeten opstellen, de uitvoering van deze trainingsprogramma's moeten bewaken, de deelnemers moeten scouten en selecteren en moeten zorgdragen voor fysieke trainingsprogramma's van de deelnemers.
- Indien blijkt dat, om wat voor reden dan ook, een Landelijke Technische Commissie niet tot uitvoering van de regio-toptrainingen overgaat, moet op enigerlei andere wijze deze uitvoering wel doorgang vinden, en zal de aansturing vanuit een ander niveau moeten plaatsvinden.

2.3.6 Individuele begeleiding

De individuele begeleiding voor de komende jaren zal blijven bestaan uit maatschappelijke begeleiding van deze topsporters, eventueel in samenwerking met NOC*NSF en/of de Olympische Steunpunten. Deze maatschappelijke begeleiding bestaat uit overleg met werkgevers in verband met extra verlofdagen, dan wel overleg met scholen in verband met studie en extra studieverlof. De regelingen met betrekking tot vergoedingen voor de kernploegleden voor reiskosten, verblijfskosten en munitie, alsmede de vergoedingen voor de deelnemers aan de regio-toptrainingen, worden gehandhaafd. Wij zullen in de komende tijd verder onderzoeken of een uitbreiding van deze vergoedingen mogelijk is; die uitbreiding is echter alleen van toepassing bij een uitbreiding van de trainingsintensiteit en is alleen van toepassing op die disciplines die in de komende jaren prioriteit krijgen.

Een eventuele uitbreiding van individuele begeleiding zal alleen van toepassing zijn voor diegene die tot de A- of B-categorie van sporters behoort. Voor wat betreft de categorie-indeling van onze sporters sluiten wij ons aan bij de categorie-indeling zoals die door NOC*NSF is gedefinieerd.

2.3.7 Medische begeleiding

Fysiekmedische begeleiding:

Ten behoeve van de fysiekmedische begeleiding zal, in samenwerking met de sportarts, een sportmedisch beleidsplan worden ontwikkeld. Dit sportmedisch beleidsplan zal voor wat topsport betreft, gericht zijn op de begeleiding van leden van de kernploegen van die disciplines die in de komende jaren prioriteit verdienen, alsmede preventieve adviezen voor overige kernploegleden en de leden van de regioselecties. Door de sportarts zal een terugkoppeling met de trainer/coach plaatsvinden. De sportarts zal ook de sporter ertoe moeten bewegen zijn of haar trainer over de medische c.q. paramedische ontwikkelingen te informeren.

Wij zullen voortgaan met de ontwikkeling van een plan, in samenwerking met NOC*NSF, ten behoeve van de mentale begeleiding van topsporters. Deze mentale begeleiding is alleen van toepassing voor leden van kernploegen die tot de prioriteitsdisciplines behoren.

2.3.8 Accommodaties en trainingsmateriaal

Zoals uit de analyse van de huidige situatie blijkt, is het aantal geschikte accommodaties voor topsportbeoefening onvoldoende. Zowel aan het aantal locaties dat beschikbaar is voor kernploegen en wedstrijden en het aantal schietpunten ter plaatse, als aan de inrichting van deze schietbanen, is een tekort. Als gevolg daarvan is ook het materiaal dat kernploegen ter beschikking staat voor een goede invulling van hun centrale trainingen niet voldoende. Wij zullen daarom in de komende tijd initiatiefnemers voor de realisering van nieuwe accommodaties, maar ook de eigenaren van bestaande accommodaties, moeten stimuleren en enthousiasmeren om deze accommodaties geschikt te maken voor topsportbeoefening. Daarbij moet prioriteit gelegd worden bij de realisering van accommodaties voorzien van een elektronisch schot-waarderingsstelsel, de realisering van kleiduivenaccommodaties voorzien van een Olympische-Trap-baan, en de realisering van accommodaties in de open lucht voor 25-meter-Pistool-onderdelen, 50-meter-Geweer-onderdelen en 300-meter-Grootkaliber-geweer-onderdelen. Bij deze acties moet rekening gehouden worden met de kwalificering van topsportdisciplines en de prioriteitstelling daarbij.

De kernploegen moeten de beschikking krijgen over meer schot-analyse-apparatuur, video-opnameapparatuur en schot-waarderingsapparatuur. Indien mogelijk zal ook moeten worden onderzocht in hoeverre deze materialen kunnen worden ingezet bij de regio-toptrainingen, zij het incidenteel. Het is derhalve ook van belang dat in het kader van de opleidingen, de deelnemers aan deze opleidingen bekend gemaakt worden met het bestaan, de toepasbaarheid en de bruikbaarheid.

2.3.9 De organisatiestructuur topsportbeleid

De huidige structuur zoals omschreven wordt gehandhaafd. In de toekomst zullen wij wel de mogelijkheden bezien tot een verdere professionalisering van de uitvoering van het topsportbeleid. Deze professionalisering moet vooral gestalte krijgen daar waar het de sporttechnische begeleiding van de kernploegen, de sporttechnische begeleiding van de regioselecties, en de medische en paramedische begeleiding betreft. Indien om wat voor reden dan ook blijkt dat Landelijke Technische Commissies niet tot uitvoering van regio-toptrainingen overgaan, zal de uitvoering daarvan eventueel door een ander orgaan in de organisatie ter hand worden genomen.

2.3.10 Marketing

De ervaringen leren duidelijk dat de Olympische disciplines zich het beste lenen voor de uitvoering van een marketingbeleid gekoppeld aan topsportbeoefening. Juist ook daarom zal meer dan tot nu toe het geval is, de publicitaire impact van deze disciplines in de toekomst moeten worden benut. Er zal meer aandacht gegeven moeten worden aan het feit dat de schietsport een Olympische sport is en maar liefst 17 Olympische disciplines behelst. Eventuele extra inspanningen tot het verwerven van sponsoring, gekoppeld aan de publicitaire aandacht, zullen ook gericht moeten zijn op deze Olympische disciplines.

Wij zullen verder, in overleg met internationale collega-bonden, moeten bezien in hoeverre de schietsport meer kijkwaarde meegegeven kan worden. Daarvoor zal gebruik gemaakt moeten worden van de ervaringen die er inmiddels zijn bij de in Duitsland georganiseerde Bundesliga met een ander finalesysteem. Verder zullen de Nederlandse Kampioenschappen van primair de Olympische disciplines met elektronische schot-waardeersystemen moeten worden uitgerust om zowel het publiek als een eventuele televisieomroep de gelegenheid te geven de wedstrijd op goede wijze te volgen.

Tenslotte moeten de mogelijkheden die Internet biedt, voor bijvoorbeeld het publiceren van uitslagen alsmede in de toekomst Internettelevisie, goed gevolgd worden en daarop op het juiste moment worden ingespeeld. Het is van belang de nominatie van atleten voor de Spelen publicitair ruime aandacht te geven.

2.3.11 Financiën

De huidige topsportbegroting staat omschreven in paragraaf 11 van hoofdstuk I. Wij denken dat met de uitvoering van het topsportbeleid zoals dat in de voorgaande paragrafen is omschreven en waarin sprake is van een nadere prioriteitstelling alsmede een aanscherping en intensivering van de activiteiten, het aantal kernploegleden en wellicht het aantal kernploegen zelf, zal teruglopen. Derhalve zijn wij van mening dat met de huidige financiële middelen het nieuwe topsportbeleid moet kunnen worden uitgevoerd. Voorts zijn wij van mening dat de nieuwe uitgangspunten in het topsportbeleid voor een belangrijk deel in aanmerking komen voor extra subsidiegelden. Ook dat zal afhangen van de, in overleg met NOC*NSF, vast te stellen kwalificatie van de topsportdisciplines. Vooralsnog zijn wij dus van mening dat de huidige begroting kan worden gehandhaafd.

2.4 Accommodaties en Milieu

Doelstelling:

De KNSA voert een voorwaardenscheppend, initiërend en ondersteunend accommodatiebeleid dat er op gericht is zoveel mogelijk accommodaties te ontwikkelen die voldoen aan de sportfunctionele, milieutechnische en veiligheidseisen. De KNSA streeft er voorts naar dat de accommodaties zowel in kwalitatieve als in kwantitatieve zin aan de hoogst haalbare eisen voldoen. Ten aanzien van de milieuaspecten ziet de KNSA er op toe dat accommodaties voldoen aan de daarvoor afgegeven milieuvergunning en voorts zal de KNSA binnen de daarvoor gegeven mogelijkheden, gezien de deregulerende functie op dit terrein, er naar streven de milieuconsequenties van de schietsportbeoefening op accommodaties tot een minimum te beperken. Uiteraard met in achtneming van de sporttechnische, veiligheidstechnische en financiële mogelijkheden.

Beleidsactiviteiten voor de komende periode:

a. Landelijke topsportaccommodaties:

In de komende jaren zal de KNSA er naar streven één of meerdere accommodaties te ontwikkelen die op het gebied van topsport en opleidingen een landelijke functie gaan vervullen. Deze functie zal bestaan uit het organiseren van trainingen voor kernploegen en eventuele regio's voor al die disciplines die als topsportdisciplines zijn gekwalificeerd. Voorts moeten de accommodaties geschikt zijn voor het houden van sporttechnische en wedstrijdorganisatorische opleidingen. Tenslotte moeten de accommodaties geschikt zijn voor het houden van alle Nederlandse Kampioenschappen. De KNSA zal in overleg met NOC*NSF de mogelijkheden ter realisering van een schietsportaccommodatie op het Nationaal Sport Centrum Papendal voor alle topsport-Pistool- en -Geweedisciplines onderzoeken. Aangezien nu al zeker is dat op het Nationaal Sport Centrum Papendal de Kleiduivendisciplines niet beoefend kunnen worden gezien de geluidsoverlast hiervan, zal hiervoor een alternatief gezocht moeten worden. Mogelijkerwijs dat hiervoor het Schiet- en Jachtsportcentrum in Emmen in aanmerking komt. Ten aanzien van die disciplines die niet tot de eerste categorie topsportdisciplines behoren, namelijk Historische Wapens en Groot Kaliber Geweer 300 meter, zal eveneens een alternatief gezocht moeten worden, dat eventueel ook op het Schiet- en Jachtsportcentrum in Emmen gerealiseerd kan worden. Voor alle duidelijkheid, het Schiet- en Jachtsportcentrum in Emmen heeft reeds in het verleden de status van B-accommodatie verkregen.

b. Regionale accommodaties:

De KNSA zal er in de komende jaren naar streven om het realiseren van regionale schietsportaccommodaties (B-accommodaties) te stimuleren. Als voorbeeld hiertoe kan het reeds als B-accommodatie aangewezen Schiet- en Jachtsportcentrum te Emmen dienen. Het streven is ernaar dat op deze accommodaties alle schietsportdisciplines beoefend kunnen worden.

c. Verenigingsaccommodaties:

In overleg met NOC*NSF en het Ministerie van VWS zal een handleiding voor de realisering van verenigingsaccommodaties (C-accommodaties) ontwikkeld worden. Deze handleiding zal bestaan uit alle facetten die aan de orde komen bij het realiseren van een verenigingsaccommodatie. Zo zal aandacht gegeven worden aan de sportfunctionele en reglementaire eisen; er zal aandacht geschonken worden aan de milieutechnische en veiligheidsaspecten; er zal aandacht gegeven worden aan zowel de kwalitatieve als kwantitatieve normen waaraan een dergelijke accommodatie moet voldoen. Tenslotte zal, behoudens de eisen, richtlijnen en normen die voornamelijk voortkomen uit reglementen en wettelijke bepalingen, aandacht geschonken worden aan de beleidsmatige ontwikkeling van een dergelijke accommodatie in de vorm van stappenplannen. Daarin zal onder andere ook aan de orde komen de financiering van een accommodatie en de toekomstige exploitatie hiervan. Deze handleiding en de daarin opgenomen eisen en richtlijnen zullen onderdeel uit moeten gaan maken van het systeem kwaliteitscriteria voor schietverenigingen.

d. Milieuconsequenties:

In verband met de toenemende aandacht voor het milieu zal de KNSA anticiperen op de gevolgen die dit heeft voor de schietsportbeoefening in Nederland. Behoudens de algemene belangenbehartiging zal de KNSA verenigingen steunen daar waar negatieve consequenties het gevolg van deze milieuaandacht zijn. Daarbij geldt uiteraard, hoewel de negatieve consequenties tot een minimum beperkt moeten worden, dat ook de KNSA in het kader van haar deregulerende taak, de milieugevolgen van de schietsportbeoefening niet uit het oog zal verliezen. Dit betekent dat er medewerking verleend moet worden aan de ontwikkeling van nieuwe vormen van loodhagel en kleiduiven, waarvan de eigenschappen zowel sporttechnisch als financieel dezelfde zijn als de huidige vormen van munitie en kleiduiven. Ten aanzien van de consequenties van het gebruik van lood bij Pistool- en Geweerschieten op indooraccommodaties zal nader onderzoek verricht moeten worden. Ten aanzien van deze activiteiten moet goed bezien worden in hoeverre hiervoor een subsidiebijdrage beschikbaar is.

2.5 Organisatiestructuur

Doelstelling:

Het Dagelijks Bestuur van de KNSA zal in de komende tijd in overleg met Districtsbesturen en Landelijke Technische Commissies, bezien in hoeverre samenvoegingen gerealiseerd kunnen worden. Het Dagelijks Bestuur zal tevens, in vervolg op de wijziging van de samenstelling van districten en Landelijke Technische Commissies, de structuur en bezetting van het Hoofdbestuur en het Dagelijks Bestuur tegen het licht houden.

Beleidsactiviteiten voor de komende periode:

- Het Dagelijks Bestuur zal in gesprek gaan met de besturen van district I en II om te bezien in hoeverre een samenvoeging van deze twee districten mogelijk is. Tevens zal het Dagelijks

Bestuur gesprekken aangaan met de besturen van de districten III en IV met eenzelfde doelstelling.

- Het Dagelijks Bestuur zal met de Landelijke Technische Commissies Groot Kaliber Geweer, Klein Kaliber Geweer en Luchtgeweer gesprekken aangaan om te bezien in hoeverre een samenvoeging van deze Landelijke Technische Commissies mogelijk is.
- In vervolg op de mogelijk samenvoeging van districten en Landelijke Technische Commissies zal het Dagelijks Bestuur bezien in hoeverre het Dagelijks Bestuur en het Hoofdbestuur in aantal leden kan worden teruggebracht.
- Ter voorkoming van belangenverstremming dienen maatregelen genomen te worden die het onmogelijk maken dat bestuurders van de KNSA die op enigerlei wijze binnen de schietsport verdiensten hebben zoals het drijven van een wapenhandel of de verkoop van andere schietsportartikelen, nog langer deze combinatie van functies uitvoeren. Op dit punt zullen de Statuten aangepast moeten worden en de desbetreffende bestuurders zullen voor een keuze geplaatst moeten worden.
- In het kader van de kwaliteitscriteria van schietsportverenigingen zal tevens worden opgenomen dat bestuurders van schietsportverenigingen geen wapenhandel kunnen drijven.

2.6 Financiën

Doelstelling:

Het financiële beleid van de KNSA zal er op gericht moeten zijn met behulp van efficiency verhogende maatregelen en eventuele reorganisatie van de structuur van de KNSA, de uitgaven van de KNSA te verminderen en daardoor ruimte te creëren voor extra activiteiten die op de verscheidene beleidsterreinen moeten worden ingezet. Tevens zal in de komende jaren nog meer dan reeds het geval was, inzicht verkregen moeten worden in de inkomsten- en uitgavenstroom die in alle bestuurslagen van de KNSA plaatsvinden. Dit betekent dat ook de uitgaven die worden gedaan door Landelijke Technische Commissies en Districtsbesturen tegen het licht gehouden moeten worden en dat een beleidsmatige onderbouwing van deze activiteiten in activiteitenplannen moet plaatsvinden.

Beleidsactiviteiten voor de komende periode:

- In de komende jaren moet er naar gestreefd worden dat de gehele financiële afhandeling van districten plaatsvindt binnen de boekhouding van het Bondsbureau van de KNSA. Op die wijze is het mogelijk dat de districtsfinanciën worden opgenomen in de jaarrekening van de registeraccountant.
- In verband met de nog aanwezige onduidelijkheid ten aanzien van het nieuwe budgetteringssysteem voor districten zal de voorlichting van dit systeem verbeterd moeten worden.
- De komende jaren zal in samenhang met de nog te ontwikkelen communicatieplannen en de prestaties van de topsporters, moeten worden onderzocht wat de mogelijkheden zijn voor het werven van sponsors.
- In verband met de conjunctuur in Nederland met de daaruit voortvloeiende inflatie en de verhoging van de BTW-tarieven, zal de contributieafdracht verhoogd moeten worden.

2.7 Wedstrijdorganisatie

Doelstelling:

De KNSA moet het mogelijk blijven maken de schietsport in wedstrijdverband te beoefenen op zowel landelijk als regionaal niveau door het aanbieden van kampioenschappen en competities. Voorts zal er naar gestreefd moeten worden de wedstrijden en competities door

middel van technologisch hoogwaardige materialen visueel aantrekkelijker te maken voor het publiek.

Beleidsactiviteiten voor de komende periode:

- Er moet een onderzoek worden verricht naar het huidige wedstrijd aanbod en er moet onderzocht worden in hoeverre dit aanbod nog voldoet aan de wensen van de schutters.
- Er moet worden bezien in hoeverre wedstrijden niet efficiënter georganiseerd kunnen worden; in concreto zal moeten worden onderzocht in hoeverre het mogelijk is de organisatie van wedstrijden voor verscheidene disciplines met elkaar te combineren.
- Er moet op korte termijn een landelijke registratie van alle klasseringen in alle disciplines op het Bonds bureau van de KNSA plaatsvinden. Vervolgens moet deze klassering individueel aan de schutter kenbaar gemaakt worden, bijvoorbeeld door het publiceren van de klassering bij het meezenden van het Bondstijdschrift "Schietsport" dan wel op de schutterslicentie.

2.8 Schietverenigingen

Doelstelling:

De KNSA zal er in de komende jaren naar streven de kwaliteit van schietsportverenigingen op alle facetten te verbeteren. Daarnaast zal de KNSA verenigingen in dat streven moeten steunen.

Beleidssterreinen voor de komende periode:

a. Certificering:

In het kader van kwaliteitsverbetering van de bij de KNSA aangesloten schietsportverenigingen zal zo spoedig mogelijk een certificeringssysteem worden ingevoerd. Het certificeringssysteem houdt in dat verenigingen, indien zij voldoen aan vooraf door het Hoofdbestuur vastgestelde eisen, gecertificeerd worden met één of meerdere kronen. Al naar gelang de hoogte van de certificering zal het aantal kronen toenemen. De laagste criteria voor certificering, dus het toewijzen van één kroon, zullen zodanig worden vastgesteld dat het in principe voor iedere schietsportvereniging, ongeacht de grootte van die vereniging en de beschikbaarheid van een accommodatie alsmede de te beoefenen disciplines, mogelijk moet zijn hieraan te voldoen. Met het toenemen van de kwaliteitseisen en dus ook het toenemen van het aantal toe te wijzen kronen, zal het moeilijker worden aan de desbetreffende eisen te voldoen. Uiteindelijk zal de kwaliteit van die schietsportverenigingen die over meer kronen beschikken groter zijn dan van die verenigingen die in het geheel niet over kronen dan wel over minder kronen beschikken. In dit Meerjarenbeleidsplan even wij globaal een overzicht van de minimale eisen waaraan moet worden voldaan om één of meer kronen te verwerven. De uiteindelijke definitieve bepaling van eisen voor de kwaliteitscriteria wordt vastgesteld in een Uitvoeringsvoorschrift dat door het Hoofdbestuur wordt vastgesteld. Deze opsomming is globaal en arbitrair.

In grote lijnen zullen de kwaliteitscriteria in de volgende categorieën met de daaraan verbonden onderwerpen worden vastgesteld.

één kroon:

- eisen ten aanzien van het Verenigingsrecht waaronder ook Statuten en Huishoudelijk
- Reglement;
- eisen ten aanzien van veiligheid en gezondheid;

- eisen ten aanzien van naleving Wet Wapens en Munitie;
- eisen ten aanzien van naleving Drank- en Horecawetgeving;
- eisen ten aanzien van Milieuwetgeving;
- eisen ten aanzien van kader (sporttechnisch).

twee kronen:

- eisen zoals die zijn bepaald bij één kroon; echter, met hogere criteria;
- eisen met betrekking tot sporttechnisch en reglementaire voorwaarden voor de accommodatie in kwalitatieve zin;
- eisen ten aanzien van sportstimuleringsactiviteiten (opvang en behoud van nieuwe leden);
- eisen ten aanzien van beleidsontwikkeling.

drie kronen:

- eisen zoals die zijn bepaald bij één en twee kronen; echter, met hogere criteria;
- eisen ten aanzien van de kwantitatieve voorzieningen van de accommodatie (aantal schietpunten en disciplines, toegankelijk voor gehandicapten);
- eisen ten aanzien van wedstrijdorganisatie.

Zoals vermeld worden bovengenoemde criteria nader uitgewerkt in een Uitvoeringsvoorschrift dat moet worden vastgesteld door het Hoofdbestuur. Onderdeel van het Uitvoeringsvoorschrift zal tevens zijn de organisatiestructuur op grond waarvan de keuring en uiteindelijk certificering plaatsvindt alsmede de periodieke toetsing van die criteria.

b. Verenigingsondersteuning:

In zijn algemeenheid maar ook in het bijzonder met betrekking tot de certificering van schietverenigingen, zal het Dagelijks Bestuur een structuur opzetten die zodanig is dat verenigingen gesteund worden in het verbeteren van hun kwaliteit met als doel uiteindelijk één of meer kronen van de KNSA toegewezen te krijgen. Hierbij valt te denken aan een vorm van mentorschap. Deze mentoren dienen dan over een brede deskundigheid te beschikken; hetgeen overigens niet betekent dat deze mentoren over specifieke deskundigheid op verscheidene beleidsterreinen dienen te beschikken, maar wel als tussenpersoon voor het verwerven van die deskundigheid kunnen dienen. De afdeling Opleidingen zal voor deze mentoren een opleiding moeten ontwikkelen.

2.9 Sportgezondheidszorg

Doelstelling:

Voor de komende jaren stelt de KNSA zich ten doel in het kader van breedtesportbeoefening aangesloten verenigingen en schutters voor te lichten ten aanzien van blessurepreventie en gezondheidsrisico's bij schietsportbeoefening. Voorts stelt de KNSA zich ten doel de medische begeleiding en de paramedische begeleiding van topsporters zodanig te verzorgen dat de risico's op blessures tot een minimum worden beperkt en een zodanige medische en paramedische begeleiding verzorgen dat deze uiteindelijk de prestaties van de topschutters verhogen. Ten slotte stelt de KNSA zich ten doel het gebruik van doping te ontmoedigen door middel van het KNSA Dopingreglement en de daaruit voortvloeiende controles, alsmede het mogelijke gebruik van doping te sanctioneren.

Beleidsactiviteiten voor de komende periode:

a. Topsportbeoefening

Medische begeleiding:

Voor de komende vier jaren is een Topsportbeleidsplan ontwikkeld. Dit Topsportbeleidsplan beschrijft de normen waaraan een discipline moet voldoen om als topsportdiscipline gekwalificeerd te worden. Voorts wordt in het Topsportbeleidsplan aangegeven op welke wijze wordt bepaald welke disciplines voor de komende jaren prioriteit verdienen. De disciplines die die prioriteit voor de komende jaren krijgen, zullen ook in het kader van de medische begeleiding de meeste aandacht krijgen. Dat betekent dat alle leden van de kernploegen die aan deze criteria voldoen, zullen worden onderworpen aan een uitgebreide sportmedische keuring, zodat de beginsituatie ten aanzien van de conditie en de gezondheid van deze sporters kan worden vastgesteld. Voorts zullen deze sporters intensief door de sportarts worden begeleid en daar waar nodig, eventueel worden verwezen naar andere (para)medische begeleiders. In het jaar 2000 is daarbij speciale aandacht uitgegaan naar diegenen die hebben deelgenomen aan de Olympische Spelen in september 2000 in Sydney. Regelmatig zullen met deze sporters en ook met hun trainers/coaches gesprekken plaatsvinden, zodat de situatie van deze sporters nauwkeurig kan worden gevolgd. De trainers/coaches zullen handvatten meekrijgen om kleine (para)medische handelingen te kunnen verrichten, zoals bijvoorbeeld een eenvoudige sportmassage. Voor die disciplines die niet direct prioriteit verdienen maar wel als topsportdiscipline zullen worden gekwalificeerd, zal het accent gelegd worden op preventieve adviezen en dat geldt ook voor de sporters die deel uitmaken van de regioselecties.

De individuele medische begeleiding van topsporters van die disciplines die prioriteit krijgen, bestaat uit het opstellen van een aanvullend trainingsprogramma ter preventie van overbelastingsblessures en regelmatige evaluatie met schutters en trainers. Deze begeleiding is duidelijk preventief van aard. In geval van blessures kan er op deze wijze snel gerichte behandeling en/of verwijzing plaatsvinden. Ook op het gebied van topsport zal aandacht worden besteed aan voorlichting. Dat betekent dat de trainers en de sporters kennis krijgen aangereikt ten aanzien van trainingsleer, periodisering, blessurepreventie en doping.

Paramedische en mentale begeleiding:

Voor wat betreft de paramedische c.q. mentale begeleiding zal de intensivering van deze begeleiding eveneens afhangen van de prioriteitstelling van de desbetreffende topsportdiscipline. Ook hier is in het jaar 2000 het accent gelegd bij de deelnemers aan de Olympische Spelen. De jaren daarna zal aandacht worden besteed aan diegenen die zich serieus voorbereiden op de Olympische Spelen in 2004 in Athene. In samenwerking met NOC*NSF, zullen wij het plan Mentale Begeleiding verder uitwerken en gaan invoeren in de komende jaren.

b. Doping:

In het jaar 2000 is het aantal dopingcontroles uitgebreid. Niet uitgesloten is dat ook "out-of-competition" dopingcontroles zullen worden gehouden waarbij prioriteit gegeven wordt aan diegenen die deel uitmaken van enige kernploeg en in die hoedanigheid aan internationale wedstrijden deelnemen.

Voorlichting:

Wij zullen in de komende jaren uitgebreid aandacht besteden aan de voorlichting over dopinggebruik. Deze voorlichting zal er in het bijzonder op gericht zijn dat sporters en het

kader op de hoogte zijn van de wijze waarop een dopingcontrole plaatsvindt en de faciliteiten die daarvoor benodigd zijn. Voorts zal bijzondere aandacht worden besteed aan het gebruik van bepaalde voedingsstoffen en medicijnen die als dopinggeduide middelen worden aangeduid. Voor deze voorlichting zal samenwerking gezocht worden met het NeCeDo (Nederlands Centrum voor Dopingvraagstukken) en de materialen die het NeCeDo beschikbaar heeft.

Reglementering:

Na bekrachtiging van ons Dopingreglement in 1999, bleek dat een aantal zaken die voornamelijk juridisch van aard zijn, in het huidige Dopingreglement nog moet worden aangepast. Aan de hand van het door het NeCeDo aangeleverde materiaal zullen wij in het jaar 2001 het Dopingreglement aanpassen en voorts zullen wij in 2001 ontwikkelen het Tuchtreglement dat een belangrijke functie binnen de gehele dopingreglementering heeft. Verder zullen wij bezien in hoeverre de wensen die de Nederlandse Bond voor Aangepast Sporten (NEBAS) ten aanzien van ons dopingreglement heeft geuit, in onze reglementering verwerkt kunnen worden.

c. Breedtesport:

Voorlichting c.q. blessurepreventie:

Wij zullen in verband met de blessurerisico's, structureel voorlichting aan onze sporters en kader geven. Deze voorlichting heeft betrekking op de houding tijdens het schieten, compensatietraining, de gebruikte materialen, de ventilatiesystemen en de reiniging van schietaccommodaties, handen en materialen in verband met lood- en kruitstoffen hierop. Om deze voorlichting aan een zo breed mogelijke groep kenbaar te maken, zal regelmatig door middel van een vragenrubriek, aan deze onderwerpen aandacht worden besteed in ons bondstijdschrift "Schiet sport". Voorts zal daarvoor aangewend worden het bestuursinformatiebulletin voor verenigingen en bestuurders en de Internet-homepage van de KNSA.

Opleidingen:

Binnen onze opleidingen zullen wij implementeren de facetten die van belang zijn om blessures bij de schietsportbeoefening tegen te gaan en de gezondheidsrisico's als gevolg van schietsportbeoefening te beperken. Indien nodig, zal gevraagd worden aan de sportarts een deel binnen onze opleidingen daarvoor te verzorgen. Afhankelijk van de opleiding zal aandacht worden besteed aan de volgende facetten: trainingsleer, periodisering, blessurepreventie, doping en voedingsadviezen.

Onderzoek:

Gezien de grote onbekendheid van een aantal facetten die blessures kunnen veroorzaken c.q. de gezondheid van schietsportbeoefenaars kunnen aantasten, zal op verscheidene terreinen onderzoek verricht moeten worden.

Wij zullen in de komende jaren prioriteit geven aan de volgende onderzoeken:

- Vanaf welke leeftijd kan sprake zijn van verantwoorde schietsportbeoefening, in welke disciplines, en eventueel met welke hulpmiddelen?
- Onderzoek naar de gevolgen van een niet of niet deugdelijk ventilatiesysteem op schietaccommodaties.

2.10 Belangenbehartiging

Doelstelling:

De KNSA is dé instantie die in Nederland het klimaat schept en onderhoudt waarin de schietsport kan gedijen. Daarin staan voor de KNSA de belangen voor zowel breedte-, wedstrijd- als topsport centraal.

Beleidsactiviteiten voor de komende periode:

a. Belangenbehartiging:

De problematiek en bedreigingen voor de schietsport zijn toegenomen en de verwachting is dat in de komende jaren de bedreigingen nog verder zullen toenemen. Deze bedreigingen uiten zich op verscheidene terreinen, zoals de onterechte criminalisering van sportschutters, maar ook de milieuconsequenties van schietsportbeoefening en het imago van de schietsport en het daaraan verbonden wapenbezit in zijn algemeen. Het is van groot belang het overleg met verscheidene overheidsinstanties te handhaven en daar waar nodig, en ook mogelijk, dit verder te intensiveren. De bedreigingen voor de schietsport komen veelal ook voort uit onwetendheid met deze tak van sport. Daar ligt derhalve dan ook een schone taak op andere beleidsterreinen zoals Topsportbeoefening, Kaderontwikkeling, Public Relations en Wedstrijdorganisatie. Immers, de ervaring leert dat wanneer eenmaal met de schietsport is kennis gemaakt, het beeld hierover vaak drastisch verandert. In het kader van die belangenbehartiging is het dan ook van wezenlijk belang te blijven benadrukken dat de schietsport een Olympische tak van sport is. Sport is immers "in" en dat is voor een groot deel ook te danken aan de goede prestaties van Nederlandse sporters op de Olympische Spelen en de publiciteit die rondom deze Olympische Spelen is geweest. Binnen de activiteiten in het kader van belangenbehartiging moet dit benadrukt worden. Een belangrijke rol hiervoor is weggelegd voor het Dagelijks Bestuur van de KNSA die de meeste contacten met de Rijksoverheid onderhoudt, en die hiervoor ook de beste ingangen heeft. Het is wel van belang dat hierbij de professionals worden ingeschakeld, maar ook instanties als NOC*NSF. Immers, op die wijze wordt ook de continuïteit van de contacten met de overheidsinstanties gewaarborgd.

b. Service- en Dienstverlening:

Behoudens de algemene belangenbehartiging voor de schietsport in zijn algemeen, is het van belang de directe service- en dienstverlening aan verenigingen en sportschutters te behouden. Een goede synergie met andere beleidsterreinen is hiervoor noodzakelijk. Voortdurend dient er voor gewaakt te worden dat deze service- en dienstverlening op peil blijft en de kwaliteit hiervan verbeterd wordt. Een directe uitbreiding van deze service- en dienstverlening is in de komende jaren niet noodzakelijk. De kwaliteitsverbetering hiervan is des te belangrijker. Meer dan ooit zal ook bekend gemaakt moeten worden waaruit de service- en dienstverlening bestaat, omdat gebleken is dat nog veel onbekendheid bestaat rondom deze dienstverlening. Ook hiervoor geldt dat mogelijkheden onderzocht moet worden om meer professionals in te zetten voor deze service- en dienstverlening.

2.11 Communicatie

Doelstelling:

De interne communicatie moet sportschutters, verenigingen en bestuurders regelmatig op de hoogte houden van die ontwikkelingen die voor hen van toepassing zijn. In het kader van de externe communicatie moet een externe relatie en de pers geïnteresseerd blijven of worden voor de schietsport en dit moet uiteindelijk leiden tot een meer positief imago van de schietsportbeoefening in Nederland.

Beleidsactiviteiten voor de komende periode:

a. Interne communicatie:

Het enige jaren geleden ontwikkelde bestuursinformatiebulletin moet worden gehandhaafd. Het draagt bij aan de belangrijke vorm van informatievoorziening aan bestuurders van de KNSA van verenigingen en het houdt ook deze bestuurders betrokken bij het wel en wee van de KNSA. In het kader van de interne communicatie zal voorts op verscheidene niveaus binnen de bepaalde beleidsterreinen de communicatie geïntensiveerd moeten worden. Zo zal er voor trainers van kernploegen en trainers van regioselecties een trainersplatform moeten worden opgericht. Verder moeten diegenen die bij de KNSA een kaderopleiding hebben ontwikkeld, op de hoogte gehouden worden van de ontwikkelingen in de schietsport en in de KNSA in het bijzonder. Dit kan onder andere geschieden door middel van applicaties, mede ook in het kader van de licentieregeling.

b. Bondstijdschrift Schietsport:

Omdat uit het lezersonderzoek is gebleken dat veel lezers "Schietsport" bewaren, zal worden onderzocht of het (technisch en financieel) mogelijk is de "Schietsport" niet dubbelgevouwen, maar ongevouwen met een grotere banderol c.q. met een ingeseald plastic te verzenden.

Voorts zal de mogelijkheid worden onderzocht om een rubriek met technische vragen en antwoorden op te nemen, eventueel gekoppeld aan meer informatie over sportwapens. Bezien moet ook worden in hoeverre een uitbreiding van de WWM-rubriek mogelijk is en in hoeverre er meer achtergrondinformatie zou kunnen worden verstrekt in het tijdschrift. Tenslotte zal er onderzoek plaatsvinden naar de vraag in hoeverre een vermindering van de verschijningsfrequentie consequenties zal hebben voor de actualiteit van de wedstrijdkalender.

c. Internet:

In vervolg op de in het jaar 2000 on line gebrachte KNSA website zal een goede structuur en discipline worden ontwikkeld voor het onderhoud van de site. Dit betekent dat uiteindelijk met een frequentie van één maal per week de actuele nieuwsberichtgeving alsmede de wedstrijdkalender geactualiseerd zullen worden. Voorts zal in de komende tijd de op de internetsite reeds aanwezige module "Uitslagen" actief gemaakt worden. Dit betekent dat in ieder geval de uitslagen van de diverse Nederlandse Kampioenschappen gepubliceerd moeten worden. Hiervoor zal ten behoeve van de organisatie van Nederlandse Kampioenschappen een standaard format worden ontwikkeld zodat met dit standaard format de uitslagen digitaal aangeleverd kunnen worden en vervolgens op internetsite gepubliceerd kunnen worden.

In verband met de noodzaak tot een interactiever karakter van de KNSA internetsite, zal worden onderzocht in hoeverre het mogelijk is de KNSA sporttechnische en promotieartikelen via internet te bestellen alsmede zal de mogelijkheid worden onderzocht in de internetmodule "Opleidingen" een on-line aanmeldingsmogelijkheid te creëren door middel van een interactief aanmeldingsformulier. Tenslotte moet in de komende tijd worden onderzocht in hoeverre het mogelijk is een soort interactieve vragenrubriek te ontwikkelen zodat specifieke vragen zoals bijvoorbeeld over de Wet Wapens en Munitie maar ook wedstrijdtechnische vragen via de internetsite per e-mail gesteld kunnen worden.

d. Externe communicatie:

In het kader van algemene belangenbehartiging, publiciteit en verbetering van het imago zal de externe communicatie in de komende jaren verbeterd moeten worden. Behoudens regelmatige informatievoorziening van de Nederlandse pers is het van belang in de toekomst meer dan in het verleden relatiebijeenkomsten te organiseren; eventueel in combinatie met schietsportactiviteiten. Voorts zullen de communicatiemiddelen die bij de interne communicatie worden gehanteerd ook voor de externe communicatie moeten worden ingezet. Dit betekent dat de KNSA website ook voor onze externe relaties een belangrijke informatiebron moet worden.

2.12 Professionalisme

Doelstelling:

Door de toename van bevoegdheden en verantwoordelijkheden, alsmede van de service- en dienstverlening en de kwaliteiten hiervan, zal de KNSA voor de uitvoering van werkzaamheden en advisering op verscheidene beleidsterreinen in de toekomst nog meer dan tot nu toe gebruik moeten maken van professionals.

Beleidsactiviteiten voor de komende periode:

a. Topsport:

In het kader van topsportbeoefening is het van belang de sporttechnische begeleiding door professionals in de komende jaren nog verder uit te breiden. De huidige topsportregelingen bieden voor atleten op het allerhoogste niveau meer mogelijkheden dan in het verleden. Dit uit zich voornamelijk in het volledig vrijmaken voor topsportbeoefening op basis van loonkostenvergoeding. Deze vergoedingen worden verstrekt uit het fonds van de topsporter. Deze regelingen sluiten echter niet voldoende aan bij de sporttechnische begeleiding die immers niet zodanig is verzorgd dat de atleten die vrijgemaakt zijn ook kunnen rekenen op de sporttechnische begeleiding die daarbij hoort. In het kader van talentherkenning en –ontwikkeling maar ook op het niveau van de kernploegen, wordt nog te veel een beroep gedaan op de affiniteit die trainers met de schietsport hebben en hun bereidbaar hierin tijd zonder vergoeding te investeren. Uiteindelijk zal dit ten koste gaan van de kwaliteit van de sporttechnische begeleiding en daarom zal in de komende jaren moeten worden bezien of het mogelijk is deze professionele begeleiding uit te breiden, onder andere ook door de subsidiënten te vragen hieraan bij te dragen.

b. Opleidingen:

Door de toename van het aantal opleidingen en de verbetering van de kwaliteit van deze opleidingen ook in de toekomst, zal de inzet van professionele docenten onontbeerlijk zijn. Het aantal beschikbare docenten moet in de komende tijd worden uitgebreid en dit betekent tevens dat meer bijscholingen voor docenten georganiseerd moeten worden.

c. Externe instanties:

De deregulering en de daaruit voortkomende vergroting van taken en bevoegdheden nopen de KNSA tot de inzet van meer externe professionele instanties die de KNSA op specifieke gebieden waarbij een specifieke expertise is vereist, in te zetten. De KNSA zal er rekening mee moeten houden dat de financiële consequenties daarvan voor de toekomst gedragen moeten worden. Het gaat dan voornamelijk om terreinen als Juridische zaken, Milieuaangelegenheden en Automatiseringsontwikkelingen.

d. Bondsbureau:

Het Bondsbureau zal in de toekomst nog meer dan tot nu toe het geval is, een centrale functie gaan vervullen. Het zal betekenen dat in de toekomst meer geld vrijgemaakt moet worden voor de inzet van beroepskrachten. Er moet echter wel op toegezien worden dat deze inzet zodanig efficiënt verloopt dat het rendement optimaal is. De KNSA zal er in de komende jaren in ieder geval naar streven dat op alle beleidsterreinen het Bondsbureau in de uitvoering en voor een deel dus ook de professionele uitvoering, een centrale functie zal gaan vervullen.

Hoofdstuk 3 Evaluatie maatregelen en momenten

Ter bewaking van de voortgang van alle in de voorgaande hoofdstukken omschreven beleidsactiviteiten zijn regelmatig evaluatiemomenten noodzakelijk. Dit betekent dat alle bestuursinstanties, commissies en professionals regelmatig, minimaal één keer per jaar, verslag moeten uitbrengen van de door hen uitgevoerde activiteiten en een overzicht moeten geven van de stand van zaken met betrekking tot deze activiteiten dan wel die activiteiten die nog niet zijn uitgevoerd. Voor een goed beheer van deze tussentijdse evaluatie dient een rapportage uitgebracht te worden aan het Dagelijks Bestuur van de KNSA. Om deze evaluatiemethode te waarborgen zal zoveel mogelijk een lid van het Dagelijks Bestuur, eventueel ondersteund door professionals, betrokken zijn bij de uitvoering van beleidsactiviteiten. De momenten en de wijze waarop de evaluatie verricht moet worden, zullen in de afzonderlijke beleidsplannen of uitvoeringsvoorschriften nader moeten worden omschreven